Nr. 27.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE w SOBOTĘ DNIA 1 KWIETNIA V. S. 1816 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

W gazecie, *Ruski Inwalid*, z *Petersburga*, pod dniem 21 marca, czytamy: „Na wieki pamiętny dzień 19 marca, w którym roku 1814, los *Europy* i *Francyi*, przez weyście do *Paryża* walecznych woysk rossyyskich, został rozstrzygniony, w roku teraźnieyszym uroczyście był święcony przez 32,000 woiowników. Ci, nie zwalczeni obrońcy *Rossyi*, w boiowym szyku na obchód dnia tego zgromadzeni, z niecierpliwością oczekiwali Nayjaśnieyszego Wodza, który przewodnicząc im w trudnym zawodzie sławy, zbawił Oyczyznę własną, *Europę* pokoiem udarował, Sobie i im razem wieczną zapewnił sławę. Radość, która razem na wszystkich zajaśniała twarzach, zwiastowała przybycie Monarchy: powiększyła się, kiedy się dowiedzieli, że ten znamienity ich Wódz osobiście raczył przyiąć nad nimi dowództwo. Nayjaśnieyszy Pan, przeiechawszy szeregi, powrócił na plac pałacowy, gdzie u środkowey bramy przygotowane było podniesione mieysce dla odprawienia modłow. Za przybyciem Nayjaśnieyszego Pana do tego mieysca, znakomitsze Duchowieństwo zaśpiewało pieśń chwały, a woiownicy z wdzięcznością złożyli Stwórcy świata gorące dziękczynności modły za świetne powodzenia, któremi oręż ich wsławić raczył. Nie ma pióra, któreby zdolném było opisać obraz tak wielkiego, uderzaiącego i wzruszaiącego widoku. Po zakończeniu modłow, przez czas których strzelano z dział twierdzy, Nayjaśnieysze Cesarzowé, w towarzystwie Wielkich Xiężn i znakomitszych Osób Dworu, raczyły się ukazać woysku na témże podniesioném mieyscu, gdzie się odprawiały modły, a w okamgnieniu nowy obraz ukazał się, oczóm zdumianego ludu. Grzmiące *Ura*, skłonienie chorągwi, odgłos bębnow, muzyka wszystkich półkow pieszych, trąby kawaleryi powitały Nayjaśnieyszych Widzów. Sztuczny manewr na małey przestrzeni równiny pałacowey, przez 30,000 woiowników wykonany, zwrócił uwagę wszystkich obecnych i nowém stał się przekonaniem, że waleczne syny Północy, równie są biegli w sztucznych woyskowych obrótach, iak potężni i groźni na polu walki. Parada zakończyła się przeciąganiem przed obliczem Nayjaśnieyszych Osób. Jeneralowie, Sztabs i Ober-oficerowie gwardyi, którzy byli w *Paryżu*, zaproszeni zostali do stołu Jego Cesarskiey Mości; dla podoficerów zaś i żołnierzy Cesarz Jegomość rozkazał wydać do kass składkowych, kompaniynych i szwadronowych po 200 rubli. Nayjaśnieyszy Pan ukontentowany był z okazaney przez żołnierzy w czasie parady zręczności i regularności we wszystkich względach, i to Swoje ukontentowanie oświadczyć im rozkazał. — Tegoż dnia Jenerał Hrabia *Miłoradowicz* wydał następuiący

Rozkaz Dzienny

Do Korpusu Gwardyi.

„*Woiownicy! Kiedy po uporczywey bitwie, dnia 18 marca 1814 roku, chorągwie rossyyskie, na wzgórzach Mont-Martre powiewaiąc, zwiastowały światu, że losy Europy i Francyi w ręku są waszém, i rozstrzygnioné zostały; w tedy Monarcha, Wódz wasz, nie ukaranie, ale łaskę wyrzekł nieprzyjaciołóm; a ci, co spalili Moskwę, widzieli w was obrońców Paryża! Otworzyły się przed wami bramy stolicy, weszliście, a dzień 19 marca pokazał światu, co mogą Rossyanie! Chwała wam niezwalczeni, którzy przyniesliście pociechę i nadzieię dla tych, co naszey zguby szukali! Przewyższyliście oczekiwania wszelkie! Dokazaliście, że imie Rossyanina odbiera cześć nad wszystkie narody wyższą! Rossyo! pyszną bądź z Wodza Swoiego! Czyny Jego są głośné i sławne, oręż straszny, wspaniałość nienaśladowna! Chwała i cześć tobie, Narodzie Ruski! Chwała i cześć walecznému Twemu Woysku! Chwała i cześć Monarsze, który dobrém za złé płaci! Wdzięczność Stwórcy, opiekunowi Rossyyskiego Państwa!*

Na oryginale podpisał: Jenerał Piechoty
Hrabia *Miłoradowicz.*

Zgodno: Naczelnik Głównego Sztabu:
Jenerał Adjutant *Sipiagin.*

Przez rozkaz dzienny dnia 16 marca, Dowódzca 1szey brygady 18tey dywizyi pieszey, Jenerał Major, *Benardos*, uwolniony został ze służby z mundurém i pensyą połowy pobieraney gaży.

Przez rozkaz dzienny, dnia 19 marca, mianowani są Dowódzcami: Jenerał major, *Ratkow*, 3ciey brygady 6tey dywizyi pieszey; Jenerał major, *Agalin*, 1szey brygady 18tey dywizyi pieszey; Półkownik grenadyerów półku Króla Jmci Pruskiego, *Maszewski*, 1széy brygady 5go wydziału wewnętrzney straży — Półkownik woysk szwaycarskich, *Hessig*, przyięty podpółkownikiem do półku *kuryńskiego* pieszego — Uwalniaią się ze służby, z przyczyny ran: Dowódzca 1széy brygady 17tey dywizyi pieszey Jenerał major, *Treskin*, z mundurem i pensyą połowy gaży; 1széy bryg. 5go wydziału wewnętrzney straży, Półkownik, *Nieczajew*, z mundurem i gażą zupełną; *dla słabości zdrowia:* półkow pieszych: *borodinskiego*, półkownik, *Hurich*, w randze jenerał majora, z wolnością noszenia munduru, a za służbę więcey lat 40stu, z pensyą zupełney gaży; *żytomirskiego*, półkownik, *Baranow*, z rangą Jenerał majora i mundurem, a za służbę wyżey lat 20stu z pensyą etatu inwalidow.

W tymże rozkazie dziennym wyrażono: „W nagrodę odznaczenia się 23ciey kompanii artylleryi konney w bitwie z nieprzyiacielem pod *Fere-Champanaise*, nayłaskawiey nadaią się dla oficerów tey kompanii hafty na mundurach.„

Gazeta senacka, datowana z *Petersburgu* dnia 18 marca, umieściła następuiące Ukazy Jego Cesarskiey Mości do Kapituły Orderów:

I. Dnia 20 stycznia. Uznawszy za potrzebną zmnieyszyć postać znaków orderowych, świętego Wielkiego męczennika i Zwycięzcy *Jerzego*, oraz, Swiętego Równoapostolskiego Xiążęcia *Włodzimierza*, rozkazuiemy: odtąd znaki tych orderów sporządzać podług załączonego wzoru.

II. Dnia 1 lutego. Pensyyną summę, pozostaiącą się dla niezupełności kompletu kawalerów orderu ś. *Jerzego* 1széy klassy, rozkazuiemy odsyłać corocznie do Kommitetu, ustanowionego dla dawania pomocy w kalectwie będącym, stosownie do rozkazu dziennego dnia 18 sierpnia 1814 roku, który z summy tey ma czynić jednorazową pomoc po 300 rubli, dla pozostałych w kalectwie z ostatniey woyny, odstawnych kawalerów ś. *Jerzego* 4tey klassy i ś. *Włodzimierza* 4tey klassy z kokardą.

III. Teyże daty. W odpowiedzi na podane Mi przez Kapitułę przełożenie pod dniem 19 stycznia, rozkazuię: przeznaczone dla kawalerów różnych orderów rossyyskich pieniądze, znajome pod imieniem pensyy komandorskich, i t. p., nie wypłacać urzędnikom ob-

cey służby, otrzymuiącym ordery nasze, takoż, co do cudzoziemców w rossyyskiey służbie będących, mieć za prawidło, iż po ich oddaleniu się za granicę, od tego czasu, kiedy służbę opuszczą, przestaią wydawać się dla nich pomienione pieniądze, a na mieysce ich postępuią naystarsi z kawalerów, poddani rossyyscy. Na teyże zasadzie od urzędników, cudzoziemskiey służby, nie żądać opłaty, na miłosierne zakłady przeznaczoney, od ich nominacyi na kawalerów naszych orderów.

W teyże gazecie Senackiéy umieszczony jest następujący:

Traktat dodatkowy między dworami *Wiedeńskim, Petersburskim i Berlińskim*, względem uznania miasta *Krakowa* wraz z jego terytoryum za miasto wolne i ustanowienia jego Konstytucyi, zawarty w *Wiédniu* dnia 3go maja 1815.

W Imie Przenayświętszéy i Nierozdzielnéy Tróycy.

N. Cesarz Austryacki, N. Cesarz Rossyyski i N. Król Pruski, postanowiwszy przywieśdź do skutku artykuł wzajemnych swych traktatów, tyczący się neutralności, wolności i niepodległości miasta *Krakowa* i należącego doń terrytoryum dla spełnienia tych swoich życzliwych zamiarów mianowali pełnomocników (*n stępują imiona ich i tytuły*)

Którzy, po wymianie swoich, w dobrym i należytym kształcie znalezionych pełnomocnictw, zawarli, podpisali i postanowili następujące artykuły:

I. Miasto *Kraków* wraz ze swojém terrytoryum, ma bydź na wieczne czasy, jako wolne, niepodległe i w ścisłem znaczeniu neutralne, pod opieką trzech Wysokich umawiających się Mocarstw zostające Miasto uważane.

II. Terrytoryum wolnego miasta *Krakowa* ma bydź na lewym brzegu *Wisły* odgraniczone liniją, która się od wsi *Wolicy*, przy uyściu blisko téy wsi płynącego, i w *Wisłę* wpadającego strumienia zaczyna, i nad tymże strumieniem przez *Cło*, *Kościelniki* aż do *Czulic* tym sposobem w górę idzie, że te wsie do terrytoryum wolnego miasta *Krakowa* należą. Z tamtąd ta linija od granic tych wsi, przez *Dziekanowice*, *Garlice*, *Tomaszów*, *Karniowice*, które to mieysca takoż do terytoryum *Krakowa* należą, aż do tego ciągnie się punktu, gdzie jest początek dzielącéy Powiat *Krzeszowski* od *Olkuskiego* granicy. Ztamtąd isdź będzie wzdłuż dzielącéy oba te powiaty granicy, i skończy się na granicy Szląska Pruskiego.

III. N. Cesarz Austryacki, będąc skłonnym ze swojéy strony przyłożyć się do wszystkiego, co tylko obustronne handlowe stosunki i dobrą sąsiedzką zgodę między *Galicyą* i wolném miastem *Krakowém* ułatwić może, nadaje swemu z téy strony rzéki leżącemu miastu *Podgórzu*, na wieczne czasy te same przywileje wolnego handlowego miasta, jakie Austryackie pograniczne miasto *Brody* posiada. Wolność ta handlu ma się w obwodzie 500 sążni, licząc od rogatek przedmieść *Podgórza*, rozciągać. W skutku tego nazawsze trwać mającego faworu, przez który jednakże w żadnym przypadku prawo naywyższego władztwa, J. C. K. Apostolskiéy Mości naruszoném bydź nie może, mają bydź Komory celne zewnątrz oznaczonego obwodu ustanowione, i nie będą się w nim żadne wojenne znaydowały założenia, przez któreby neutralność *Krakowa* zagrożoną lub wolność handlu, któréy J. C. K. Apostolska Mość chce dadź używać miastu swojemu Podgórzu i obwodowi jego, ograniczoną bydź mogła.

IV. W skutku tego faworu postanowił N. Cesarz Austryacki dozwolić także miastu *Krakowu*, aby swe mosty opierało o też same mieysca prawego brzegu *Wisły*, w których utrzymywać ma zawsze związki swoje z *Podgórzem*, i aby przywiązywało tamże statki swoje. Utrzymywanie brzegów mieysc owych, gdzie jego mosty są oparte, lub umocnione, należeć będzie do miasta *Krakowa*. Ma także bydź obowiązaném do utrzymywania mostów, łodzi i promów w téy czasu porze, kiedy mosty zostać się nie mogą. Na przypadek, jeśliby w tym względzie jakowe opuszczenie, niedbałość, lub zła wola się okazały, zgodzą się Wysokie umawiające się Dwory, po należytém takowéy rzeczy roztrząśnieniu, na zaprowadzenie kosztém miasta takowego urzędu, przez któryby podobnemu nadużyciu zapobiedz można było.

V. Zaraz po podpisaniu ninieyszéy umowy, mianowaną będzie z równéy liczby Kommissarzy i Inżynijerów złożona cywilno-woyskowa Kommissya, dla pociągnienia w mieyscu linii demarkacyynéy, postawienia słupów granicznych, oznaczenia kątów i wyklęsłości, i odryssowania mappy z opisaniem mieyscowości, tym końcem, aby w tym względzie żadna na przyszłość zawada lub wątpliwość nie powstała. Słupy, którémi terytoryum odgraniczone będzie, powinny bydź numerowane, i herbem graniczącego mocarstwa, jako też i wolnego miasta *Krakowa* opatrzone. Ponieważ koryto *Wisły* tworzy granicę między Państwem *Austryackiém* i terrytoryum *Krakowa*, przeto austryackie słupy graniczne wystawione będą na prawym brzegu tey rzeki. Obwód ogłoszonego wolnym dla handlu terrytoryum *Podgórza*, będzie osobnemi, z herbem Austryackim i napisem: „*Wolny okrąg dla handlu*" słupami oznaczonym.

VI. Te trzy dwory obowiązują się utrzymywać neutralność wolnego miasta *Krakowa*, oraz terrytoryum jego, i mieć ją pod swoją opieką. Żadna siła zbroyna niepowinna nigdy, pod żadnym pozorem, wkraczać do tego miasta, lub na ziemię jego.

Za to zaś rozumie się samo przez się, i wyraźnie się zastrzega, ażeby w wolném mieście *Krakowie* i na jego terrytoryum zbiegi, dezertery, lub od sądowéy władzy do odpowiedzialności pociągnieni ludzie z kraju, należącego do jednego z trzech umawiających się mocarstw, schronienia i opieki nie znaydowali, lecz na uczynione od właściwéy Władzy żądanie aresztowani i niezwłócznie pod dobrą wartą téy straży wydani byli, która sobie odebranie ich na granicy polecone mieć będzie.

VII. Ponieważ te trzy Dwory przeznaczoną dla wolnego miasta *Krakowa* i jego terytoryum Konstytucyą, która się tu jako część uzupełniająca do niniejszych Artykułów dołącza, potwierdziły, przeto biorą tę Konstytucyą pod swoją wspólną opiekę. Prócz tego obowiązuje się każdy Dwór wysłać do *Krakowa* Kommissarza swojego, który pospołu z ustanowioną na czas pewny, szczególniéy z urzędników publicznych lub mężów nieskażonéy sławy złożoną Kommissyą, pracować będzie. Każde z trzech Mocarstw obiera tym końcem jednego Kandydata z trzech klass, to jest ze Szlachty, Duchowieństwa, lub trzeciego stanu. Prezydencya na téy Kommissyi zmieniać się będzie co tydzień przez jednego z Kommissarzy trzech Dworów. Prezes wybiera się losem: używać będzie wszystkich z tytułem tym połączonych praw i dystynkcyi. Ta Kommissya zatrudni się bliższym rozbiorem wspomnionych ich zasad konstytucyynych i zastosowaniem. Ona także mianować będzie w różny sposób publicznych Urzędników z wyłączeniem tych, co od wysokich umawiających się Stron, które tym ra-

zem wybór niektórych znajomych osób sobie zachowały, do Senatu mianowanemi zostały. Taż Kommissya przywiedzie do wykonania nową Konstytucyą wolnego miasta *Krakowa* i terrytoryum jego. Jey nakoniec będzie obowiązkiem i staraniem zasiągnąć dokładny znajomości o teraźnieyszéy Administracyi aż do chwili, w któréy tymczasowy stan rzeczy ustanie, dla przedsięwzięcia w niéy takiéy odmiany, jakieyby dobro powszechne wymagać mogło. (*Ciąg dalszy później.*)

---

z Warszawy dnia 2 kwietnia.

Dnia 31go z. mca odprawiła się na dziedzińcu Saskim wielka parada woyskowa, w obecności Nayjaśnieyszego Królewicza Następcy tronu Wirtemberskiego i J. C. Mości Wielkiego Xięcia *Konstantego*. Cały garnizon stał rozciągnięty szeregami przez *Nowy Swiat* i Krakowskie przedmieście, a potém przeciągał przed powyżey wspomnionemi Nayjaśnieyszemi Osobami.

Po skończoney paradzie, cały główny Sztab, Jenerałowie i Władze cywilne udały się do zamku, gdzie woyskowi przez J. C. Mość Wielkiego Xięcia, a cywilni przez JW. Namiestnika, stawieni przed Nayjaśnieyszą W. Xiężną Królewiczową Wirtemberską, oraz przed Nayjaśnieyszym Królewiczem, przypuszczeni byli do ucałowania ręki Wielkiey Xiężny, którey JW. Namiestnikowa przedstawiała potém znakomite Damy.

(*Dalszy ciąg urządzenia Namiestnika, względem Rady Municypalnéy miasta stołecznego Warszawy.*)

Tytuł II.

Postępowanie.

Art. 10. Prezydent wraz z Radnymi i Ławnikami składają Kollegium.

Art. 11. Do kollegialnego działania w Urzędzie Municypalnym należą: opieka nad funduszami miasta i instytutów; projektowanie etatu wydatków rocznych nadzwyczaynych i ich wypłaty; rozpoznawania praw miasta; projektowanie sprzedaży; zadzierżawienie własności mieyskiéy; kupna na rzecz miasta, i plan ogólnego zarządzania własnością miasta; nakoniec, rozkład podatków i ciężarów jakieykolwiek bądź natury, i oraz allewijacye.

Art. 12. Komplet składa się z trzech Członków głos stanowczy mających, licząc z Prezydującym; prosta większość zdań stanowi; równość Prezydujący rozwiązuie.

Art. 13. Na przypadek swey nieprzytomności Prezydent mianuie na zastępcę Radnego. Gdyby go nie mianował, zastąpionym będzie przez iednego z Radnych, podług porządku Wydziału.

Art. 14. Prezydent samowolnie od urzędowania oddalać się nie może. Kommissya Spraw wewnętrznych i Policyi mocna iest udzielić mu pozwolenie oddalenia się na dni ośm. Na czas dłuższy daie pozwolenie Władza naywyższa.

Art. 15. Wszystkie expedycye wychodzące z urzędu Municypalnego powinny bydź podpisane przez Prezydenta lub iego zastępcę, a zaświadczone przez Sekretarza jeneralnego, którego mianuie Kommissya rządowa Spraw wewnętrznych i Policyi, na przedstawienie Prezydenta. Sekretarz Jeneralny iest odpowiedzialnym za ich zgodność z postanowieniem kollegialnem urzędu municypalnego lub Prezydenta, i za pośpiech expedycyi.

Art. 16. Gdyby Prezydent przy zadecydowaniu iakiego przedmiotu był różnego zdania od kollegium, wykonania decyzyi kollegialney zawiesić iest moćen, a rzecz całą do rozstrzygnienia Kommissyi Rządowey Spraw wewnętrznych i Policyi natychmiast przedstawić powinien.

Art. 17. Do wyłącznego działania i zadecydowania Prezydenta należeć będą wszystkie rzeczy tyczące się Policyi, oraz wszelkie interessa w Wydziale woyskowym zachodzące.

Art. 18. W przedmiotach w poprzedniczym artykule wymienionych, Naczelnicy wydziałów winni będą wprost zdawać sprawę Prezydentowi, i iego zasięgać decyzyi. Prezydent pod własną odpowiedzialnością mocen iest powierzyć im wydawanie dyspozycyi w rzeczach prostey exekucyi. Za czynności im tak powierzone, są odpowiedzialni Prezydentowi.

Art. 19. Prezydent ma moc przenieść z Wydziału, i zawiesić w urzędowaniu Radnych i Ławnikow, z obowiązkiem doniesienia o tém, wraz z wyłuszczeniem powodow, natychmiast Kommissyi rządowey Spraw wewnętrznych i Policyi. Officyalistow tak administracyynych, iak policyynych, których sam mianuie, ma prawo suspendować, i oddalać z Urzędu.

(*Ciąg dalszy później*)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Francya.

(*Z gaz. berl. i Kor. hamb.*) *Paryż dnia 18 marca.* Zdrowie Króla Jmci znacznie się polepsza; wkrótce będzie mógł bywać na mszy w kaplicy pałacowéy. N. Pan pracuje codziennie z ministrami. — Gazety lyońskie zapowiadają blizkie przybycie do tego miasta Hrabiego *Artezyi* i Xiążęcia *Berry*. Celnieyszą przyczyną téy podróży mają bydź związki małżeńskie z sąsiedzkiemi dworami. — Hrabia *D'Escars* wyniesiony został na godność Xiążęcą, a minister *Anglès* tytuł Hrabiego otrzymał. — Jenerał *Mouton - Duvernèt*, wiedząc, że jest otoczony, i że wkrótce póymanym będzie, stawił się sam w *Montbrisson*, i zaprowadzony został do *Lyonu*, gdzie go sąd woyskowy oczekuje. — Jenerał *Beliard* nie otrzymał wolności, tylko dla słabości zdrowia do wygodnieyszego więzienia przeniesiony został. — Marszałek *Soult*, o którym wprzódy mówiono, że będzie mieszkał u krewnych żony swojéy w W. Xięztwie *Bergskiem*, udał się do *Anglii*. — Jenerał *Sebastiani* dotąd jeszcze przebywać ma w *Londynie*. Jenerał *Becker*, który *Bonapartego* do *La Rochelle* przeprowadzał, i Jenerał *Semer* otrzymali rozkaz udania się, pierwszy do *Poitiers*, drugi do *Marsylii*. Wszelkie poszukiwania względem pociągnionych do odpowiedzi Jenerałów francuzkich, są strzymane do rozwiązania tego pytania: czy prawo amnestyi może bydź do nich stosowane, lub nie? — O mieyscu pobytu *Lavaletta* nic już nie mówią. Pani *Lavalette* zupełną otrzymała wolność, a wartowników i służących Pana *Lavalette* oddano pod sąd, jako obwinionych za uczynioną *Lavalettowi* pomoc do ucieczki. PP. *Wilson*, *Bruce* i *Hutchinson* oddani są także pod sąd, jako obwinieni o nayweksze przyłożenie się do ułatwienia pomienionéy ucieczki; wreszcie nie obwiniają ich już więcéy o obrazę majestatu.

Nie wiele brakowało, a w ministeryum zaszłaby odmiana. Zapewniają, że Izba Deputowanych starała się o to u Króla; tymczasem ministrowie, przez okazanie powolności w czynieniu odmian w podanych przez siebie projektach do prawa, rzecz tę ułatwić mieli, tak, że teraźnieysze ministeryum lepiéy się utwierdziło, co bardzo pomyślne czyni wrażenia, gdyż ministeryum nabywa powagi, na którą sprawiedliwie zasługuje. Utrzymują, że P. *Corbier*, Deputowany, był pośrednikiem w tey rzeczy.

Spokoynie i z umiarkowaniem ułatwiano dotąd w Izbie Deputowanych, rzecz względem *Budżetu* i dochodów; ale posiedzenie d. 16 t. m. było nader żywe i burzliwe. Przyszło do osobistości; mówiono o większości członków, którzy wiernymi są Królowi; mnieyszość uważała się bydź obrażoną, i oświadczyła: że wszyscy członkowie z równém poświęceniem się wierni są Królowi; że zwycięztwo jest przy Rojalistach, i że przy téy stronie zostawać będzie, jest pewna; ale zaprze-

czyć tego nie można, że się zawsze jeszcze obawiają reakcyi, co do majątków. Minister skarbu, Hrabia *Corvetto*, mówił z wielkiém umiarkowaniém; z większą popędliwością odezwał się członek Izby, P *Facillart*, (o którym pierwszy raz wzmianka), i drugi, dotąd także nieznajomy członek, P. *Brenet*, którego mowa i miana przed nim w przeciwnéy myśli mowa Pana *Regnouf de Vains*, drukiem ogłoszone bydź mają.

Xiążę *Richelieu*, Xiądz *Montesquiou*, Vicomte *de Bonald*, Hr. *Lally-Tollendal* i P. *Lainé* mianowani są członkami 2giéy klassy akademii francuzkiéy. Znayduje się w niey jeszcze 6 mieysc nieosadzonych. — We Francyi południowéy wielki niedostatek zboża czuć się daje. Z *Humber* wysłano temi czasy znaczną ilość pszenicy do *Marsyllii*.

Gazety tuteysze powiększają kraje bawarskie we Frankonii, przez ofiarowanie innych wynagrodzeń i na królestwo *Frankońskie* wynoszą — Do *Valenciennes* przyszło 300 wozów z potrzebami wojennemi, które przeznaczone są do twierdz zajętych obcą załogą. — *Camlaceres* ma zamiar udać się z *Bruxelli* do *Rotterdamu* na mieszkanie. — W *Bruxelli* wyszło z druku dokładne opisanie życia *Fouchego*. — W bliskości *Newyork* zatonął okręt *Persevérance*, który w miesiącu grudniu wypłynął był z *Havre* i wielka na nim znaydowała się liczba emigrantów francuzkich, jadących na mieszkanie, do *Ameryki*. — Dawnieyszy kamerdyner Xięcia *d'Enghien* wyda, na żądanie Króla, opisanie cierpień ostatnich chwil życia tego nieszczęśliwego Xiążęcia — Wszyscy woyskowi, którzy należeli do królewskiego woyska w *Belgiach*, otrzymali na to zaświadczenie własną ręką Xiążęcia *Berry* pisane. Oficerowie kazali sobie robić pierścienie, na których wyryte będą dwie szpady na krzyż złożone z następującym napisem: „Życie dla Króla, a serce dla Dam.“ — Połkowik *Boyer*, po wysłuchaniu wyroku prosił o Xiędza, Jenerał *Lauriston* wstawiał się za nim do Króla. — Mieszkańcy *Gwadalupy* życzą sobie znowu mieć za wielkorządzcę Admirała *Linois*. — Znajomy *Whidbread*, właściciel wielkiego browaru i członek Parlamentu, który się w roku przeszłym zarznął, rozpisał w testamencie swoim 200,000 f. s., od których 2,700 f. s. opłaty sukcessyynéy złożyć wypada.

Paryż dnia 19 marca. Mówią, że Xiądz *Maury*, któremu Papież zostawił wolność, aby sam sobie naznaczył tak zasłużoną karę za nieposłuszeństwo rozkazom Oyca ś., prosił, aby resztę życia mógł przepędzić w klasztorze! — Półkownik *Boyer*, prosił wprzody o rewizyą sprawy pod prezydencyą jednego z Marszałków Francyi, a teraz oddał się zupełnie na łaskę Króla, która też nastąpi. — W *Lyonie*, gdzie źle myślący nie przestają rozszerzać trwogi, odprawiła się d. 10 marca rewija gwardyi narodowéy tego miasta, któréy było 6,000 ludzi. — Prefekt w *Bretagne* użył nader prostego sposobu, do zbicia wszelkich pogłosek przez fakcyonistów rozszerzanych. Kazał wydrukować pod tytułem: *Dziennika źle myślących* wszystkie godne śmiechu pogłoski, jakie od trzech miesięcy krążyły, z których żadna się nie sprawdziła. — Podług gazet naszych, *Landau* dostanie się *Bawaryi* i ma zostać twierdzą należącą do związku niemieckiego: — Dzień 12 marca, którego Xiążę *Angouleme*, r. 1814, do *Bordeaux* przybył, obchodzony był w tém mieście z wielką uroczystością. — Dnia 11 t. m. austryaccy Arcy-Xiążęta przybyli do *Calais*, gdzie przyymowani byli ze wszelkiemi dostoyności ich należącemi honorami. A że gubernator Hrabia de *Cely*, spadł był z konia i w łóżku zostawać musiał, przeto Arcy-Xiążęta przyymowani byli przez Kommendanta placu. — Napis, który się dotąd jeszcze w *Paryżu* nade drzwiami kościoła ś. *Genowefy* znaydował: *Jedność, nierozdzielność rzeczypospolitéy, wolność, braterstwo*.... także już zniknie. — Zapewniają, że *Cambaceres* przesłał do dworu wiedeńskiego akt, w którym się zrzeka tytułu swego, Xiążęcia *Parmy*; grzeczność i przezorność, o których niktby nawet niepomyślał, iżby się na co przydać mogły. — W *Rzymie*, na pałacu króla *Króla IV* powiewa bandera hiszpańska, znayduje się także przed pałacem straż honorowa — Podług gazet naszych, konwencya jedna względem odstąpień *Bawaryi* dla *Austryi* otrzymała już ratyfikacyą. Dalsze zaś układy ściągały się jeszcze do zawarcia innéy konwencyi. — Pod tytułem: *Panorama Anglii*, wychodzić tu będzie nowa gazeta, która ma *pisać* o saméy tylko *Anglii*. — W Rzymie, Xiążę Pokoju apoplexyą uderzony został. — W *Lyonie* sąd prewotalny otworzył posiedzenia swoje, i naprzód ma sądzić tych, którzy należeli do powstania, które tam zaszło d. 13 lipca roku przeszłego. — Aresztowano tu czterech winiarzów, podeyrzanych o przechowywanie tróykolorowéy chorągwi.

Uważają, że, za przykładem *Bonapartego*, żaden z głównieyszych sprawców rewolucyi, żaden z oddanych pod sąd Marszałków, jenerałów, etc. nie odebrał sobie życia. — Dnia 20 marca 1815 przybył *Bonaparte* do Paryża; d. 20 marca 1492 odkrył *Kolumbus* świat nowy.

Ciągle jeszcze tu, i w całéy rozciągłości państwa biorą i karzą ludzi, którzy mów buntowniczych sobie pozwalają. W *Lyonie* nowe rozruchy wybuchnąć miały, a podczas widowiska w teatrze rzucił ktoś na parter mnóstwo kokard tróykolorowych. W *Amiens*, i znacznieyszych miastach *Pikardyi* niespokoyność panuje, wszędzie krążą buntownicze pogłoski i takież pisma. Ale zapobiegają też niebezpieczeństwu podobnych poruszeń: wielu mieszkańców z *Amiens*, *Boulogne*, *Beauvais*, &c. zmuszeni byli opuścić domy swoje w przeciągu 24 godzin, i udać się do odległych mieysc, gdzie pod dozorem policyi zostają. Wielu woyskowych zaprowadzono do więzienia do *Ham* i do *Arras*. W *Lille*, także nie ma spokoyności, pisma zapalające do buntu, listy, affisze przychodzą często z *Paryża* i lud poruszają.

Vicomte *de Bruges*, który mianowany iest Kommissarzem do zamiany jeńców wojennych, wyjedzie za kilka dni do *Berlina*. Mówią, że on inne jeszcze ma polecenia. Postępowanie dworu naszego z dworem berlińskim jest nader przyjazne i poufałe. — Tajemni Ajenci, którzy wysłani byli do *Pethiona* na wyspę *St. Domingo*, powrócili tu niezmiernie ucieszeni z poselstw swoich. Podług ich zapewnienia, zatknął *Pethion* białą chorągiew w części kraju nad którą panuje. Dodają jeszcze, że jego żądania bardzo są umiarkowane — Lord *Wellington*, dla słabości zdrowia, nie opuścił jeszcze *Paryża*.

Od dnia 1go teraźnieyszego miesiąca kwietnia odnawia się prenumerata kwartałowa na gazetę Kuryera Litewskiego, dla odbierających na mieyscu w Wilnie. Cena zwyczayna na kwartał zł. 15.

DODATEK

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Skutki Taryffy 1811go roku.

(*Dokończenie. Artykuł ten umieszczony iest w Nrze Kuryera Lit. 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, i 27.*)

Ale, czy lepiey zatrudniać się innemi rękodziełami, które nam taniey kosztować mogą, a którebyśmy mogli dawać cudzoziemcom w zamian za takie towary, które im taniey kosztują? Krawiec, kupiec, stolarz i inni, bardzo rozsądnie postępuią, kiedy się wyłącznie zatrudniaią takiemi rękodziełami, które mogą robić z większym pospiechem i doskonałością, a potém zamieniaią na roboty innych rzemieślników. Toż samo zupełnie z całym dzieie się narodem. Naród w przemyśle swoim powinien przestawać na tych artykułach, które może robić doskonaley, łatwiey, i taniey, a potém zbywaiącą u siebie ich ilość dawać w zamianę cudzoziemcóm za takie rękodzieła, które u *nich* robią się doskonaley i są tańsze. Jeżeli naród i te ostatnie rękodzieła doprowadzi u siebie do doskonałości i tanności, tem lepiey będzie dla niego. Ale nim to udoskonalenie nastąpi, powinno pierwiey nastąpić podniesienie do wyższego stopnia ogólney pomyślności kraiu; powinny poprzedzić powiększenie się ludności, wolność przemysłu oraz postępy cywilizacyi i poloru narodowego.

Ponieważ Taryffa nie poprawiła handlowego balansu naszego, owszem przeciwnie zrobiła go ieszcze niekorzystnieyszym, przez zmnieyszenie obrótu towarów, a następnie i handlu równie kraiowego, iak i zagranicznego; niepodobna więc, żeby taż taryffa mogła kurs podnieść, albo utrzymać. Idzie zatém, że taryffa żadnego pożytecznego dla bogactwa krajowego nie miała wpływu, a zysk, który przyniosła dla niewielu szczególnych osób, niczém iest w porównaniu do szkod tysiącznych, które dla pomyślności *całego kraiu* zadała. Nie mało iest takich, którzy w tém zysk upatruią, iż, chociażby rękodzieła kraiowe droższe były od zagranicznych, przynaymniey pieniądze zostaią się u własnych rodaków. Ale to raczey szkodą nazwiemy, jeżeli rozważym: 1) że rękodzielnicy (którzy się znaleźli przez wprowadzenie systematu zabronnego) wzbogacaią się kosztem drugich; 2) iż, jeżeliby nie było tych monopolnych rękodzielni, wtedy użyte na nie kapitały i ręce byłyby użyte do takich produktow, za które moglibyśmy kupować rękodzieła u cudzoziemców w cenie tańszey, aniżeli ta iest, którą płacimy teraz monopolistóm. Ci korzystaią ze szkody drugich, a dla tych ostatnich zgoła żadney nie przynosi to pociechy, że znakomite summy pieniężne, które muszą płacić za potrzebne dla siebie rzeczy, w kraiu zostaią. Sakiewki ich, które także nie są za granicami kraiu, nie mniey przez to wypróżniaią się, kiedy w tymże czasie, *pewna tylko klassa sakiewek* pełnieyszą się staie. Nie byłożby to śmieszną rzeczą, domy, w których się gra utrzymuie, nazywać pożytecznemi zakładami dla tego, że wszystkie przegrane pieniądze zostaią w towarzystwie graiących, i że oni hoyną ręką płacą temiż pieniędzmi, za dom okazały, piękne iego oświecenie, wyborną posługę, i t. d.? Azaliż godzi się nieszkodliwym nazywać postępek kramarza, niezmiernie drogo towary swe przedaiącego, dla tego, że przebrane przez niego nad słuszność pieniądze, w państwie zostaią?

Czyliż więc możemy znaydować pociechę w tey myśli, że te nadsłuszność przebrane miliony, które naszym spółobywatelóm płacimy, w krótkim czasie wzbogacaią nie wielu z nich, a to ieszcze część naynielicznieyszą i do takiego stopnia, którego dawniey przez wieloletnią tylko i natężoną czynność dochodzili? Zyczymy im wreście coraz większego a większego wzbogacania się; ale też razem życzymy, żeby to nie było, ile można, kosztem naszym. Tam tylko bogactwo kraiu rzeczywiście się pomnaża, gdzie ieden zyskuie bez krzywdy drugiego.

Lecz, żeby nas nie pomawiano o szkodliwe uprzedzenie przeciwko rękodzielniom, dla tego uroczyście powtarzamy, że pożytek z nich uznaiemy:

1) Tam, gdzie oné powstały za pomocą czasu, potrzeby i wolności przemysłu.

2) Tam, gdzie na jedney mili kwadratowey mieszka 3—4000 ludzi i więcey, a następnie, gdzie uprawa ziemi nie wystarcza na ich wyżywienie. Założenie manufaktur i fabryk w równym stosunku łatwe iest w tych krajach, iak trudne w tamtych, gdzie urodzayna i błogosławiona, ziemia oczekuie tylko ręki rolnika, aby się mogła naypięknieyszym dla niego wywdzięczyć plonem, a gdzie liczba tych rąk daleko ieszcze iest nie wystarczaiącą. Smiesznie byłoby, gdyby u nas w Rossyi przyszło komu do głowy siać nawet na dachach, dla tego, że tak w *Chinach* robią. Jeżeli kiedykolwiek ludność nasza zrobi się równą chińskiey, zasiewanie i sadzenie na dachach samo się znaydzie.

3) Nakoniec tam, gdzie fabryki i manufaktury, nie są dziełem systemmatu zabronnego, i służą tylko, iak *często* bywa, za pozor dla handlu monopolnego towarami zakazanemi. W ostatnim tym przypadku zyskuią sami tylko przemytnicy, Skarb zaś traci trojakim sposobem: 1) przez stratę dochodu celnego; 2) Przez to, że większa część uczciwych mieszkańców do ubóstwa przychodzi; 3) Przez to wreście, że robi się systematyczne wywrócenie naydzielnieyszych warowni każdego kraju, to iest: *moralności i uczciwości obywateli.*

* * *

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Włochy.

Z Rzymu dnia 6 marca. Oyciec Swięty, odprawiwszy w tych dniach w kościele Swiętego *Piotra* nabożeństwo przy grobie Swiętych Apostołów, udał się do *Watykanu*, dla przypatrzenia się ukończonemu iuż wystawieniu skarbów kunsztu, powróconych z *Paryża*, i zmianom uskutecznionym w *Muzeum* Watykańskiém. Za weyściem do Watykanu, przyięli go Kardynał *Consalvi*, Jeneralny Inspektor instytutow kunsztu, Margrabia *d'Ischia* (*Canova*), i Dyrektor *Muzeum*, *Antoni d'Este*. Jego Swiątobliwość wynurzył ukontentowanie swoie z dobrego stanu, w jakim się znayduią te pomniki starożytności, i szczęśliwego naprawienia posągu *Laokona*, który się oddzielił, w czasię przewozu, od swoiey podstawy. Szczególniey pochwalił Oyciec Swięty utrzymanie i odnowienie małey kapliczki, przez *Fra Angelico de Finsola* malowaney, i wystawienie wybornych kobierców, podług rysunku *Rafaela* w salach Watykańskich. — Prybyli tu Franciszkanie z Abissynii z wiadomością, o strasznem prześladowaniu w tym kraiu religii chrześciańskiey, i że ocalenie siebie winni iedynie następcy tronu. Wielu z nich mieli sobie powierzone wielkorządztwa. — Mówią, że była Królowa Etruryi powróci z oycem swoim *Karolem IV.* do Hiszpanii, kiedy żądanie iey zwrotu *Parmy i Placencyi* dla syna, pomyślnego niewzięło skutku.

Szwecya i Norwegija.

(*Dokończenie Aktu opisuiącego stosunki konstytucyyne między Szwecyą i Norwegią.*)

8. Wybór Opiekunow maiących się trudnić Rządem za małoletniego Króla, ma się odbywać według tych samych prawideł, i tymże samym sposobem, iak wyżey § 3 względem wyboru Następcy do tronu iest przepisano.

9. Ci, którzy przy zachodzących pomienionych okolicznościach Rządowi przodkują, powinni, ieżeli są Norwegianie, Norwegskiemu Seymowi następuiącą złożyć przysięgę: „Slubuię i przysięgam, sprawować Rządy zgodnie z Konstytucyą i prawami, tak mi Boże dopomoż, i święte słowo iego!" Szwedzi złożą takąż przysięgę przed Szwedzkiemi Stanami. Jeżeliby podówczas nie było Norwegskiego lub Szwedzkiego Seymu, przysięga ma bydź na piśmie w Radzie Stanu złożoną, a potém na naypierwszym Seymie powtórzoną.

10. Dozor nad wychowaniem małoletniego Króla ma bydź sposobem § 8 przepisanym, oznaczony. Niezbędném iest prawidłem, ażeby małoletniemu Królowi dawać dostateczną naukę ięzyka Norwegskiego.

11. Jeżeliby męzkie pokolenie Króla wymarło, a następca do tronu nie był mianowany, powinna bydź obrana nowa Dynastya królewska sposobem § 2 przepisanym.

12. Ponieważ przepisy zawieraiące się w tym Akcie kraiowym, są częscią powtórzeniem Konstytucyi Królestwa *Norwegii*, częscią dodatkami do niey, opieraiącemi się na pełnomocnictwie Seymowi temu Konstytucyą nadanem, przeto powinny

względem *Norwegii* mieć raz nazawsze taką samę moc, iaką ma Konstytucya tego Kraiu, i nie mogą bydź inaczey, iak tylko sposobem § 112 teyże Konstytucyi zastrzeżonym, odmienionemi.

Dla większego zatwierdzenia, żesmy to wszystko za dobre uznali i uchwalili, My Seym Królestwa *Norwegskiego*, równie i My wszystkie Stany Kraiowe *Szwedzkie*, stwierdziliśmy Akt ninieyszy własnemi podpisami i pieczęciami.

Działo się w *Chrystyanii* w Poniedziałek dnia 31 miesiąca Lipca, w *Sztokolmie* zaś 6 dnia miesiąca Sierpnia. Roku po narodzeniu Chrystusa 1815

(Następuią podpisy).

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(*z gaz. ryzk. Zusch.*) Podano Królowi Pruskiemu etaty nowych rządów z napisami: *W. Xięztwo Poznanskie*, *W. Xięztwo Saskie*, etc.. Ale N. Pan własną ręką napisy te przekréślił i powiedział: „Jedno tylko iest królestwo Pruskie; i chcę, aby nazywano: Oddział Poznania, oddział Saxonii etc. Ludzie trzymaią się słów; napisy tamte oznaczaią mnogość i rozerwanie; ia zaś żądam iedności. „ — *Lucyan Bonaparte* nie chętnie miał do *Rzymu* powrócić, tylko dla tego, że go we *Florencyi* poznano i koni mu odmówiono — Między *Algierem* i *Ameryką północną* powstało znowu poróżnienie. Dey utrzymuie, że mu nie wszystkie, podług przyrzeczenia, okręty powrócono — Cesarz Austryacki i Papież, kazali podnieść sekwestr włożony w ich państwach na dobra Xięcia *Eugeniusza*, i zostawili mu wolne rozrządzenie tych dóbr.

Listy z *Monachium* pod 10 marca dnoszą, że trudny punkt, względem wydzielenia w *Niemczech* dla Xięcia *Eugeniusza* dotacyi 50,000 dusz, ułatwiony został, i że témsamem traktat ostateczny wkrótce zawarty będzie — W *Szwaycaryi* ukazał się także iakiś prorok, którego iednak prędko uspokoiono.— W okolicach *Renu* czytane iest teraz, osobliwie od piękney płci, fantastyczne pismo, pod tytułem: „ *Siedm Trąb.* „ — Hrabia *St. Leu* otrzymał pozwolenie przebywania czas niejaki w krajach W. Xięztwa *Toskańskiego*, dla poratowania zdrowia — Naywyższa rada miasta i rzeczypospolitey *Lucerneńskiey* uważa zagraniczną służbę woyskową, za karę poprawczą i policyyną dla rozwięzłych ludzi wszelkiego gatunku — W W. Xięztwie *Poznańskiém* wprowadzono urządzenie milicyi. Składać się ona będzie z 6400 ludzi piechoty i 940 ludzi iazdy, dzieli się na 20 batalionow, z których 13 na poznański, a 7 na bygdoski departament przypada.

Gdy *Lavalette* w ucieczce swoiey iuż zbliżał się do granic Niderlandzkich, poznał go ieden Pocztmistrz, i nie kazał mu dać koni, póki sam niepowróci. Podróżni iasi rozumieli, że ich poznano, a nie widząc dla siebie żadnego ratunku w mieyscu, gdzie żadney znajomości nie mieli, postanowili bronić się do upadłego, ginąć z orężem w ręku. Nakoniec powraca Pocztmistrz, wchodzi do swego domu, każe konie zakładać, i właśnie, kiedy iuż jechać mieli, zbliża się do pojazdu i témi słowy do Pana *Lavalette* przemawia: „ Wyglądasz WPan, na uczciwego człowieka; iedziesz do *Bruxelli*; znaydziesz tam Pana *Lavallette*; odday mu te 200 *luidorów*, które mu winienem, a których on teraz bezwątpienia potrzebować będzie. “ Wrzuca mu pieniądze do poiazdu, i oddala się, nieczekaiąc odpowiedzi; tymczasem postylion spiesznie odjeżdża.

Od roku 1811go Anglia dostarczyła Hiszpanii w broni, i tam daley 4,351,000 funt szter. subsydyow pieniężnych — Gdy niedawno w parlamencie Lord *Castlereagh* powstał dla powtórnego mówienia, ze wszech stron zawołano: mówił iuż! i musiał cicho usiąść — *Fouché* ieszcze w *Dreznie* bawi, żyie bardzo skrycie, i zatrndnia się, iak mówią, układem pisemko o ostatnich wypadkach — Prefekt Strazburski odwoływał się do mowy Lorda *Castlereagh*, w parlamencie mianey, dla pokazania fałszu pogłoski, iż za zezwoleniem mocarstw sprzymierzonych *Bonaparté* do *Francyi* powraca. (Więc gazety angielskie znowu do Francyi przychodzić mogą.) — Król miał oświadczyć Xięciu *Richelieu*, że on nie należy do żadnych odmian w ministeryum, i że woli Izby rozwiązać — Minister Policyi P. *de Cazes* potrafił Xiążąt i familią Królewską dla ministeryum zjednać.

(*z Korr. Hamb.*) Jenerał *Hulin* do *Morawii* przybył, i tam mieszkać będzie — Podarki przez Arcy-Xiężnę, *Maryą Ludwikę*, na wyiezdzie z *Wiednia* rozdane, szacuią na milion franków — Admirał *Pellew*, który się w *Genui* znayduie, lądem i morzem, bardzo często odbiera depesze z *Londynu*. Domyślaią się, że z *Barbareskami* układy odbywać się muszą — Mówią wiele o zaślubieniu Xięcia Leopolda neapolitańskiego z pewną niemiecką Xiężniczką — Nayniedorzecznieysze nad *Renem* rozsiewaią pogłoski o woynie między dwóma wielkiemi mocarstwami lądowemi.

Dozwala się drukować: Z. Niemczewski P. Członek. K. C. — w Drukarni XX. Piiarów.

OGŁOSZENIA.

1 Z maiątku funduszowego Daukszyszek w Gubernii Litt. Wileńskiey, w Powiecie Ozmiań. położonego W W. PP Bazylianek Klasztoru Wileńskiego, różnemi czasy od 1806 Roku, zbiegli ludzie oboiey płci inwentarzami i skazkami rewizkiemi zaięci; iako to: Andrzey syn Andrzeia Jezowita, Agata Sielukowna, Krystyna Turewiczówna, Maciey syn Tadeusza Mickiewicz z żoną, Antoni syn Tadeusza Mickiewicz z żoną, Szymon syn Kazimierza Mickiewicz, Jan syn Piotra Mickiewicz z żoną, Felicyan i Maciey synowie Piotra Mickiewiczowie, Stanisław syn Bartłomieia Januszkiewicz z żoną, Bartłomiey syn Marcina Januszkiewicz z żoną, Wawrzyniec syn Stanisława Januszkiewicz z żoną, Antoni syn Wawrzynca Januszkiewicz, Tomasz syn Jana Januszkiewicz z żoną, Jan syn Tomasza Januszkiewicz, Jakób syn Józefa Pawluszkiewicz, Jakób Pawluszkiewicz z żoną, i dwóma córkami, Maryanna Markowska, Johanna Massalska z córką, u W. Mineyki Starosty, Andrzey Munia z żoną, Jan syn Adama Sulżycki z żoną. Bartłomiey syn Adama Januszkiewicz z żoną, Jan syn Adama Januszkiewicz, córka Franciszka, Dominik syn Adama Januszkiewicz — Gdyby zatém wyszczególnieni włościanie zbiegli z rzeczonego maiątku funduszowego Daukszyszek, do Skazek dopiero formuiących się, przez nikogo zapisywanemi nie byli, owszem aby za posrednictwem policyi Ziemskiey na mieysce ich urodzenia powróceni zostali, przez ninieysze trzykrotne ogłoszenie zastrzegaiąc, z mocy plenipotencyi sobie służącey, naymocniey upraszam — Dyecezalny JW. Biskupa Hołowni Sekretarz, Franciszek Zacharzewski.

---

1 Z maiątku Mielek w Pcie Wileńskim w Parafii Korwiemskiey położonego należącego do dziedzictwa W. Toczyłowskiey Sędziny od roku 1812 różnoczasowie rozeszli się ludzie poddani, i Skazką zaięci, iakoto: Stanisław Niedzwiedzki, ze dworu Mularz, ze wsi Mielek — Józef Mikulewicz, Gabryel Jagieło, brat iego Dominik Jagiełło, Wincenty Jurewicz, Mateusz Gustynowicz, z żoną i z synem Józefem, ze wsi Dowcian, Tadeusz Pietkiewicz z żoną, brat Dominik Pietkiewicz, Andrzey Mickiewicz, brat iego Józef Mickiewicz z żoną, Jan Romasłowski opuściwszy Chatę z całym dobytkiem z oycem i bratem wyszli — Zechcą zatém teraz obywatele, iako też ktokolwiek utrzymuie, zwyż wyrażonych ludzi, dać wiadomość do samey Aktorki mieszkaiącey w maiątku własnym, gdyż w czasie przyszłym, jeśliby ktoś zapisał w skazkę swoią, za dowiedzeniem się przez dziedziczkę tych ludzi porządkiem prawnym poszukiwać będzie.

1. Działo się w mieyscu posiedzeń Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Mazewieckiego dnia 28 marca 1816 roku o godzinie 4téy po południu. — Przed niżéy podpisanym stawili się na dniu dzisieyszym 1) Stanisław Hrabia Ossoliński Opiekun główny, w Warszawie przy ulicy Mazowieckiéy Nr. 1352. — 2) Józef Hrabia Ossoliński przydany Opiekun, w Warszawie przy ulicy Rymarskiéy Nr. 739 — 3) Ignacy Pilichowski Sędzia Appellacyyny, Opiekun przydany, w Warszawie przy ulicy ś. Jerskiéy Nr. 1771 — 4) Kajetan Hrabia Ossoliński doletni syn zmarłego Jana Hrabiego Ossolińskiego, w Warszawie przy ulicy Mazowieckiéy Nr. 1352 — 5) Jan Hrabia Męciński Opiekun główny i oyciec nieletniey Maryjany Męcińskiéy z Julijanną z Hrabiów Ossolińską spłodzonéy córki w Zarkach powiecie Lelowskim Województwie Krakowskiém — 6) Józef Wawrzyniec Hrabia Krasiński Opiekun przydany teyże nieletniéy Męcińskiéy, w Warszawie przy ulicy Mazowieckiéy Nr. 1352. — 7) Paweł Rozwadowski Patron Trybunału Warszawskiego, w Warszawie przy ulicy ś. Krzyskiéy Nr. 1335 mieszkający. Stawający składając — 1) Uchwałę Rady familiynéy w pozostałości niegdy Jana Hrabi Ossolińskiego na dniu 5 lipca 1815 roku w Sądzie pokoju Wydziału II. powiatu i miasta Warszawy wydaną, sprzedaż Dóbr do teyże pozostałości należących, za potrzebną uznającą, a przez rezolucyą Trybunału Cywilnego I Instancyi departamentu Warszawskiego na dniu 24 sierpnia 1815 roku zapadłą, zatwierdzoną, niemniéy do otaxowania tychże nieruchomości na biegłych Franciszka Obniskiego, Jacka Paderewskiego i Xawerego Dybowskiego mianującą, tudzież niżéy podpisanego do sprzedaży Dóbr tylo razy rzeczonych delegując; — 2) Detaxacyą dóbr na sprzedaż wystawić się mających w dniach 9 grudnia r. z. 1815 pod dniem 4, 10, 18, 25 i 30 stycznia, tudzież 10, 15, 20 i 24 lutego 1816 roku na gruncie tychże Dóbr przez wyznaczonych rezolucyą Trybunału, wyżey z daty wytkniętą biegłych sporządzoną, żądali ciż wszyscy stawający jednomyślnie, aby w myśl cytowaney Uchwały Rady familiynéy, Dobra otaxowane w 5ciu oddzielnych kluczach, zaczynając onych licytacyą od summy detaxacyją wykazaney, były na sprzedaż wystawione, a mianowicie:

I. *Klucz Wyszkowski*, to jest Folwark Wyszkowski, z wsiami Wyszkowem, Witanki, Pierzchały, miastem Mąkobody, Folwarkiem Zając, oraz z wsiami Zajacem i Snice, niemniey Folwarkiem Ziomaki i Folwarkiem Karczewiec, w gminie Wyszkowskiey powiatach Węgrowskim i Siedleckim, Województwie zaś Podlaskim leżącemi, od summy złt. pol. 997,469 gr. 14½. II. *Folwark Jarnice* z Wsią tegoż nazwiska, w Gminie, Powiecie i Województwie tychże, od summy zł. pol. 289,435. III. *Klucz Węgrowski*, składający się z miasta Węgrowa, Folwarku Ruchna, z Wsią Ruchną, w gminie, powiecie i Województwie tychże, od summy złt. pol. 1,129,234 gr. 2. IV. *Klucz Starówieyski*, obeymujący Folwark Tończa, z wsiami Tończą i Zuzułką, Maydanem wsią czynszową, tudzież Folwark Ludwinowski z wsiami Ludwinów, Stara wieś kościelna i Borzychy, w gminie, powiecie i Województwie tychże, od summy złotych pol. 1,066,959 gr. 4. V. *Folwark Obryte*, zawierający wsie Obryte, Kossaki, Myślibory, Kołko, Slepowrony, Kiełpienice, Kiezie, Białobrzegi, Przewóz Nurski, w powiatach Węgrowskim i Ostrołęckim, departamentach zaś Siedleckim i Płockim sytuowane, od summy złt. pol. 557,307 gr. 10. — A tak Dobra ogólne mają powierzchni 1475 włok miary Chełmińskiey, i otaxowane są za summę ogólną zł. 4,040,404 gr. 23. Grunta w tych Dobrach ogólnie są dobre, Pastwiska i łąki ogromne, nad rzekami Bugiem i Liwcem po większey części położone, lasy znaydują się wielkie, dorosłe i dobrze utrzymane; Młyny, Tartaki, Cegielnie, Fabryki Terpetyny i Smoły, Pałace, Ogrody włoskie i fruktowe, Jeziora, Bindugа i Spichrze nad Bugiem do spławu Gdańskiego, stanowią ozdobę, pożytek i dogodność dla Dziedzica. Tym sposobem statystycznie opisane w krótkości powyższe Dobra mają bydź sprzedane pod następującemi warunkami, szczególnie co do każdych Dóbr służyć mającemi.

Warunki sprzedaży: — 1. Otrzymujący stanowcze przysądzenie Dóbr licytowanych, obowiązany będzie summę szacunkową, za którą przybicie kupna uzyskał zaliczyć, podług porządku i nakazu przez Sąd właściwy wydać się mianego, Kredytorom do niego sądownie przekazanym, albo temu, komu Sąd przeznaczy, pod wszelkim rygorem i ostrością prawem przepisanemi. — 2. Wypłata summy szacunkowey nastąpi w grubey, srebrney, brzęczącey, kurs stały w kraiu Królestwa Polskiego maiącey monecie. — 3) Wszelkie koszta licytacyyne otrzymuiący stanowcze przysądzenie Dóbr, sam z własnych obowiązany ponieść funduszów, bez potrącenia z szacunku przez siebie ofiarowanego, i na ich zapewnienie w terminie przedstanowczym do rąk opiekunów złożyć talarów 300. — 4) Chcący licytować w terminie stanowczym, przed zaczęciem licytacyi będzie obowiązany złożyć do rąk Opiekunów summę dwa procenta ogólney taxy wynoszącą, a następnie otrzymuiący przysądzenie stanowcze, przed odebrać się mianym wyrokiem ostatecznego przysądzenia, dopłaci do tych dwoch procentow do rąk Opiekunow, summę dopełniaiącą dwudziestą część szacunku przez siebie ofiarowanego, i za ktory kupno nabył. — 5) Wszelkie podatki i ciężary gruntowe do dnia stanowczego przysądzenia należeć będą do pozostałości Jana Hrabi Ossolińskiego, od dnia zaś tego do nowego nabywcy. — 6. O stanie Dobr sprzedaiących się można dowiedzieć się, nietylko od W. Woytowicza, Pisarza Trybunału Wydziału III, do ktorego Dzieła Detaxatorskie złożone zostały, ale nadto od Piotra Pawła Rozwadowskiego, Patrona pertraktacyą massy ś. p. Jana Hrabi Ossolińskiego trudniącego się, u którego oprocz tego mappy, Instruktarze pomiarowe i inwentarze Ekonomiczne są złożone. — Delegowany oznaczywszy produktem składane Dokumenta, i zważywszy, iż żądanie stawających w myśl tychże postanowień są uczynione stosownie do Art. 959 K. P. S. termin przygotowawczy do sprzedaży Dóbr.

a) Klucza Wyszkowskiego na dzień 10 maia 1816 roku. — b) Folwarku Jarnice na dzień 11 maia 1816 roku. — c) Klucza Węgrowskiego na dzień 13 maia 1816 roku. — d) Klucza Starowieyskiego na dzień 14 maia 1816 roku. — e) Folwarku Obryte na dzień 15 maia 1816 roku, godzinę 4tą po południu w mieyscu posiedzeń Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewodztwa Mazowieckiego wyznaczył, i na zadosyć uczynienie, przepisowi cytowanego Art. 959 ninieyszy Akt przez przeczytanie onego w całey osnowie przy otwartych drzwiach Sądowych publicznie ogłosił. Powyższy Protokół maiąc sobie stawaiący przeczytany, tenże przyjęli i własnoręcznie podpisali, iak następuie:

Stanisław Hrabia Ossoliński, Opiekun główny, mp. — Józef Hrabia Ossoliński, Opiekun przydany. — Ignacy Pilichowski, Opiekun przydany. — Jan Hrabia z Kurozwęk Męciński, Oyciec i Opiekun — Józef Wawrzyniec Hrabia Krasiński, jako przydany Opiekun, — Kajetan Hrabia Ossoliński, doletni Sukcessor. — Paweł Rozwadowski, assystujący — Działo się jak wyżéy (podpisano) Drzewiecki, Sędzia Delegowany. — Woytowicz, P. Pisarz Wydziału III. — Jako zgodnie z oryginalnym Protokółem w Kancellaryi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Mazowieckiego będącym, wypisano, i wydano, świadczę.

Woytowicz, P. Pisarz Wydziału III.

1 Z Dóbr funduszowych XX. Karmelitow Bosych Głębockich, w Powiatach, Dziśnieńskim, Wileyskim i Borysowskim w Gubernii Mińskiey położonych; (oprócz tych, co są za wiedzą i rewersami, na usłudze w Klasztorach Wileńskim Ostrobramskim, i u S. Teresy w Wilnie za Wiliją) znaczna ilość włościan funduszowych Skarbowych, inwentarzami i uprzedniemi trzema Rewizyynemi skazkami w Roku 1795, 1800, i 1811 zaiętych, z domów swoich przez swywolę precz wyszło; a iak się poczęści słyszeć daie, naywięcey w gubernie Litewskie Wileńską i Grodzieńską — Ze zaś każdy czyniący teraz nową Rewizyą w celu zrobienia Skazki, zna dostatecznie własnych swoich, to iest, domorosłych włościan; i wiedzieć koniecznie zarazem musi, o przybyłych do siebie skąd inąd; zastrzega się przeto każdego Dziedzica, i iakiegobądź kolwiek tytułu dóbr Posessora, oraz Prześwietne Magistraty, iżby tych to poślednich, nieproszonych gości „*a mianowicie włościan klasztoru Głębockiego*„ w teraźnieyszą u siebie Skazkę umieszczać i zapisywać nieraczyli: inaczey bowiem postępujący, niczém się nie osłonią od utraty onych, a nadto od nagrody kosztów, i prawami przepisanych „ za przechowywanie zbiegów i bezpaszportnych, sztrafów — Takowe ostrzeżenie, do Gazety Kuryera Litt. pydaiąc iako oto proszony, własną podpisuię ręką 1816 Roku marca 7 dnia — Karmelitów Bosych Lit. Prowin. Generalny Caus rum Prokurator. X. Ludwik Garbowski.

1 Zbiegli z Zmaiętności Łuszczykowszczyzny Taxatorskim Exdywizorskim Dekretem sądzoney, dla WW. Wincentego i Kazimierza Korzeniewskich, Gabryel Hołownia, Jan Hołownia, Marcin syn Andrzeja Paszkiewicz, Jakób Rogal z żoną i dziećmi, Antoni Klimowicz z córką, dwóch Marcinow synow Jana Rogala i siotrą Katarzyną, aby takowych ludzi nikt nie zapisywał do teraźnieyszey rewizyi, iako dziedzicznych i Skazkowych pomienioney maiętności, ale odesłał do niey, albo do Policyi Ziemskiey Pttu Lidzkiego wszystkich, którzyby o nich mieli wiadomość, uprasza się naymocniey. Dnia 30 marca 1816 roku. — Ignacy Adamowicz Rot. Lidzki.

1. Po zeyściu z tego świata ś. p. Andrzeja Szawlewicza za zapisami przyznanemi przez tegoż Szawlewicza sporządzonemi i naturalnym spadkiem krwi domu alias Łaźniow w mieście Wilnie na ulicy Safianickiey pod Nm 545 położonego i dalszey własności pozostałey, Jan, Szymon i Maciey Zapaśnikowie stawszy się istotnemi Sukcessorami do teyże własności w assystencyi Opieki sądownie przeznaczoney intromitowali się, którą to własność gdy Ur. Krystyna z Hlebowiczow Szawlewiczowa żona zeszłego Szawlewicza arbitralnie i bezprawnie zagarnęła, w tym porządku tak o expulsyą, iako też o nikczemność iey pretensyow w Sądzie Ziem. Wil. ciż Zapaśnikowie rozwinąwszy procedera iuż Dekret Dyllacyyny uzyskali, z iakiego powodu ostrzega się publiczność, iżby nikt z JP. Szawlewiczową, ani o kuplę, o zastaw arędę: i w żaden sposob w umowę o rzeczony Dom na Sfianikach położony niewchodził — Jakowe Ostrzeżenie w imieniu własnym, oraz braci Szymona i Macieja Zapaśnikow podpisuię. Jan Alexander Zapaśnik.

1 *Roku 1816 d. 12 februaryi podaie się do wiadomości.*

1. Anna z Janiszewskich Dobrowolska obrządku rzymsko Katolickiego, po wydaniu edyktów tak w tey Łuckiey, iako i Zytomierskiey dyecezyiach, oraz uczynionych kommunikacyach do innych konsystorzow w tém Imperium będących, żadney zniskąd o *Antonim Dobrowolskim* niepowzięła wiadomości, który oną opuścił przeszło iuż lat dwadzieścia sześć. Ktoby więc miał iaką o wspomnionym Dobrowolskim wiadomość, Konsystorzowi Rzymsko-Katolickiemu Łacińskiemu Łuckiemu donieść raczy.

2. Ur. Mateusz *Koralkowski* zawarłszy ślub małżeński z Ur. *Praxedą z Oxobińskich*, w kościele katedralnym łuckim, gdy z nią lat ośm przemieszkał, wzmiankowana żona iego opuściwszy go, nie wiadomo gdzie się udała. I lubo proszący starał się o wydanie edyktow tak w tey Łuckiey iako i Zytomirskiey dyecezyy, oraz i do innych w tém państwie będących konsystórzow, uczynienie kommunikacyi, przecież zniskąd o niey niepowziął żadney wiadomości. Ktoby tedy o niey pewnie był świadomym, raczy Konsystorz łucki łaciński zawiadomić.

3. Szlach. Teodora z Kielewiczow zawarłszy ślub małżonki z Szlach. *Godfrydem Paszornikiem* w kościele parafialnym dubieńskim wyznania ewangelickiego przed laty ośmiu po krótkiém z nim pomieszkaniu rozpoczęła była proces sprawy rozwodowey w konsystorzu łuckim łacińskiem i po zwykłych wydanych edyktach w swey właśney dyecezyi, oraz i innych w tém państwie będących konsystorzow, zniskąd iednak o nim niepowzięła żadney wiadomości. Ktoby miał o nim iaką wiadomość, tę do łuckiego łacińskiego Konsystorza donieść raczy. Kanonik Krzyżanowski.

1. Przybyły do miasta tuteyszego uprzywilejowany w głównym Kollegium Medycznym w Berlinie również w St. Petersburgu Dentysta Kohn, mieszkający w domu Wolfa pod Nr. 388 na ulicy Trockiey, oświadcza Prześwietney Publiczności Wileńskiey we wszelkich dolegliwościach zębów za pomierną cenę swoją posługę — Ubogich bez żadney zapłaty leczyć przyrzekaiąc.

1. Ogólna wiadomość zbiegłych Poddanych w różnych latach z majątku Inkistrów w powiecie Wiłkomir. w parafii Malackiey położonego Których aby nikt do skazki teraźnieyszéy niezaymował przez 3 krotne gazety Kuryera Litewskiego ostrzega się:

Imiona takowych zbiegłych, Andrzéy Matyaszys z żoną i z 2 synami Tomaszem i Kazimierzem, Mateusz Pieczulis syn Andrzeja Józef Antonim zwany i Kazimierz Pieczulowie Michał Pieczulis Wawrzyniec, Gudanowicz syn Jakuba, Jerzy Kazimierza syn Pieczulis z żoną i z synem Gabryelem, Anna Maciejowa Pieczulowa Maryanna Pieczulowa Januk Antoniuka syn Pieczulis Kazimierz Jerzego syn Matyaszys, Andrzéy Matyaszys z żoną i z synem Justynem, Mateusz Pieczulis z bratem swoim Michałem, Antoni Rabicki z trzema synami Bazylim, Stefana i małym 3cim i z dwuma Córkami, Krzysztof Bukiel z żoną i z dwoma synami i córką, Kaziuk Bartłomieja syn Matyasys Razganiuszkiem zwany, Teodor Minkiewicz szewc, który wiele zrobiwszy szkody i przez wszystkie lata za 2 dusze podatkow niepłacąc uciekł. z żoną, synem Winceutym i z córką Antoniną — Takowe ostrzeżenie własną ręką popisuję. F. Dambrowski Kom. Woł.

1. Wiadomości zbiegłych ludzi z majętności Meyszagoły dziedziczney, Sukcessorow zeszłego ś. p. JW. Houwalta Sztatskiego Sowietnika w powiecie Wileńskim sytuowaney. *Z miasta Meyszagoły:* Wincenty Ignacego syn Jurewicz, Stanisław Macieja syn, Jurewicz, Franciszek Jana syn Kowalewski, synowie Franciszka Tadeusz, Wawrzyniec i Maciéy. *Ze wsi Mesluk:* Jerzego Szarmuksznia wychowanek Krzysztof bez nazwiska, Jerzy Jerzego syn Zemaytis. *Ze wsi Miedziuk:* Franciszek syn Andrzeja Tomaszewicz, Franciszek syn Jerzego Raczycki synowie Raczyckiego Karol, Kazimierz i Maciey, Antoni syn Mateusz Surwiłowicz. *Z Gładkiszek* Franciszek Jerzego syn Deweynis. *Z Piotrowszczyzny* Symon syn Jerzego Surwiłowicz. *Z Zamesluk* Antoni syn Symona Lebiedziński. *Z Karszynałowki* Maciey syn Macieja Sztabiński, Franciszek Grzybowski z synem.

Takowi ludzie aby nigdzie do skazek zapisywani niebyli, ale z mieysc gdzie się znayduią do swoich siedlisk odesłani zostali skutkiem Ukazów upraszam, za wywiedzeniem się o ich lokacyi, że jak ich tak i sztrafow za utrzymywanie dziedzice dochodzić będą. Zastrzegam Umocowany Józef Sarosiek.

DODATEK DRUGI

2. Dworek w mieście Wilnie pod S. Jerzym Ner 827 położony dawniéy do JWW. Kociełłów, a dopiero do dziedzictwa JW. Barbary z Kociełłów Abramowiczowéy Rotmistrzowéy Kawaleryi Narodowéy b. W. Pol. należący; ze wszelką budowlą jaka dopiero exystuje, oraz z drzewem na wystawienie nowego zabudowania przygotowanem, z cegłą i dalszemi materyałami w nim znaydniącemi się, ze sklepami murowanemi i z całą placu rozciągłością; jest do wyprzedania.—Ktoby więc sobie życzył takowy dworek wiecznością nabydź; zechce się zgłosić do wzmienionego dworku na dniu 25 Apryla idącego 1816 roku i z Plenipotentem JW. Abramowiczowey do tego aktu szczególnie umocowanym, ostateczną złożyć umowę. Dat w Wilnie 1816 marca 25 dnia.

---

2. Z majętności Skinderyszek w gubernii Wileńskiey w powiecie Rosieńskim leżącey dziedzictwa W. Onufrego Lutkiewicza Kapitana woysk polskich różnemi czasy zbiegli poddani i skazkowi ludzie Grzegorz Głatkiewicz, Michał Darguzis, Tadeusz, Kazimierz, Józef i Wincenty Baczuński, Ludwik Kozłowski, Stefan i Szymon Dubissy, Leon, Marcin Jan i Jerzy Kunigowscy, Jan, Józef, Stanisław i Adam Underowie, Adam Sitkus, Felicyan Morkaytis, Bartłomiey Jasiński, Jerzy Ruczas, Maciey Darguzis, Mateusz Jasiukaytis, Barbara Dubisowna z synem Janem. — Przez ninieysze ogłoszenie zastrzega się aby takowi ludzie przy nastąpić mającey rewizyi nigdzie do skazek zapisywanemi nie byli; oraz aby przez pośrednictwo policyi powróceni zostali na mieysce ich urodzenia naymocniey uprasza.

Plenipotent Romuald Bohdziewicz.

---

2. Z Majętności Swiran W. Gaspra Szyszki Sędziego Ziemskiego Zawileyskiego w parafii Kiemieliskiey leżącey, wieczyści i skazkami objęci poddani zbiegli *nayprzód* Adam Jana syn Zacharycz v. Mizerak lat 27. Piotr Tomasza syn Szumiło lat 50. Kazimierz Józefa syn Narbut lat 26. Jan Niewiadomski lat 6. Kazimierz Szymona syn Wiekun lat 22. Jakub Andrzeja syn Liluk lat 40. Kazimierz Józefa syn Marcinkiewicz lat 16. Ignacy Krzysztofa syn Kochanowski lat 16. Jakób Jerzego syn Mala lat 17. Marcin Jana syn Suprowicz. Mateusz Jakuba syn Tracionek lat 30. Antoni Stefana syn Dziękowski lat 28. Antoni Michała syn Tatuń lat 28. Jakub Andrzeja syn Sieńkiewicz lat 20. Jakub Piotra syn Sawicki. Wawrzyniec Tadeusza syn Daszkiewicz lat 58. Wincenty Jerzego syn Liluk lat 26. Brat Jego Gabryel Liluk lat 24. W różnych latach z swywoli pouciekali; i aby nigdzie do skazki teraźnieyszey w pisywanemi nie byli ostrzegam gdyż w majętności teyże Swiranach zapisują się, a zbey przyczyny iż podusznégo za onych kto niewłaściwie zaymie opłacać odesłał będę, zawiadomiam, a jeżliby któren uczynność Obywatelską spełniając doniósł, o ich przebywaniu, lub onych przez policyą do powiatowego miasta Swięcian, wdzięczność i nadgrodę sprawiedliwą że odbierze upewniam roku 1816 marca 25 dnia.

Dawid Iwaszkiewicz urządzający.

---

2. Francuz nazywający się Denis Cartar, lat 30, niski, ospowaty, włosy czarne kręcące się, nos zadarty, w surdocie ciemno szaraczkowym ubrany będący pierwiey przez miesięcy kilka w Nowicyacie Xięży Trynitarzy Wileńskich na antokolu, był niedawno przyjęty do domu obywatelskiego w Grodzieńskiey gubernii w powiecie Nowogrodskim dla Dozoru małego Dziecka, mającego lat dwie i puł, zabawiwszy w tym domu dni 10 porobił nie mało szkody przez kradzież, a nakóniec powierzone mu dziecko zbił tak że ledwo przy życiu zostało i uciekł d. 20 marca roku bieżącego, więc podając do publiczney wiadomości o człowieku tak złey konduity uprasza się gdzie wspomniony Francuz pokaże się, aby był zatrzymany i odesłany do nayblizszey policyi, a ztamtąd do Sądu Niższego Nowogrodzkiego, za przystawienie którego uręcza się nadgrody rubli assyg. sto.

---

3 Excerpt Oświadczenia z Protokułu Potocznego Ziem: Pttu Wileń: w dacie niżey wyrażającéy się zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią Ziem: tegoż Pttu iest wydan. — Roku tysiąc ośmset szesnastego Miesiąca Marca dwódziestego czwartego dnia — Przed Aktami Ziemskiemi Pttu Wileń: stawaiąc osobiście WJP Ferdynand Badeński oświadczenie po poniższe wpisać do Protokułu podał następnie pisane. Oświadczenie Imieniem JWW. Stanisławy z Koszczyców Pisarzowey W. Lit. Matki Adama Napoleona nieletniego syna Mirskich w assystencyi Opiekuna JW. Tomasza Umiastowskiego Assessora Sądu Głłgo i Kawalera działaiących czyni się z następnych pobudek iż oświadczający się znayduiąc w dodatku do Kuryera Litt. pod Nrem 20stym zamieszczony WW. Józefa i Tomasza Mirskich Podkomorzyców Brasłsw. niemniey Siostry ich Brygidy Wołosowskiey z Aktow Ziem: Brasław: w roku teraznieyszym Marca 6go wyjęty manifest i wnim wyczytawszy względnie Obligu w roku tysiąc ośmset iedynastym Marca 15go dnia na summę czer. zł. czternascie tysięcy żałuiącey Pisarzowey od Pełnomocnika JW. Kamińskiego Prezesa w Jmieniu zeszłego Xięcia Radziwiłły Ordynata wydanego, mylne zarzuty, iakoby do tey massy obżał: należeć mogli. Obiaśnić ich przez tę naykrótszą odpowiedź postanawiaią, *1mo.* Ze zeszły Tomasz Mirski Jenerał b woysk poll. iakiekolwiek sumowne i ruchome posiadał fundusze te albo ze spadku po antecessorach, albo z właściwey rozsądney ekonomij uzbierane, będąc iego niezaprzeczoném własnictwem podlegały partykularnemu podług jegoż woli rozrządzeniu, a to na zasadzie praw przyrodzonych i pisanych w Art. 1szym z Roz. 7go i 2gim z Roz 8go w Litt. umieszczonych Statucie skutkiem czego, *2do.* Jak ś. p. tenże Jenerał Mirski w roku tysiąc ośmset iedenastym Februarii 23go wydał pełnomocnictwo oświadczaiącey się JW. Pisarzowey albo do zdjęcia kapitału od Radziwiłła, albo do przemiany obligu na swoie imie Tak, gdy JW. Pisarzowa z pełnomocnikiem rzeczonego Xięcia JW. Prezesem Kamińskim zrobiła układ i ów kapitał cofnowszy dla Jenerała Mirskiego rzecz wiekuiście z kassą Xięcia zakończyła. Tak ś. p. Jenerał w Ru tymże Apr. 23go dnia wydał własnoręczny kwietacyiny JW Pisrzowey Dokument w Ziem. Bralaw. przyznany, że z rąk iey ogulną summę niegdy na Radziwille byłą odebrał. — Jakaż więc obżałowanych Podkomorzyców bydź może stosowana pretensya do Pisarzowey Mirskiey, która ma oblig w tysiąc ośmset iedenastym Marca piętnastego sobie od Xięcia Radziwiłły wydany a ztąd niczym niepodległy perkwizycyom. — *3tio.* Jenerał Mirski cokolwiek tylko posiadał w obligach i na różnych kredytach wszystko to zapisem czternastego Maja w tysiąc ośmset dwónastym formalnie sporządzonym przeniosł na rodzonego synowca nieletniego Adama Mirskiego Pisarzewicza. — Wszelkie dalsze usunął krewieństwo a między ich rzędem i samychże obżałłch którzy się prezumowali pod życiem iego osięgnąć spadek za pretextami tylko nie zaś isotą, *4to.* Oświadczaiący się maiąc process ustanowiony w Ziem. Brasławskim przez Remissę Departamentową smucą się że są przymuszonemi, czułością właściwego honoru utrudzać oczy publiczne czytaniem prużnych w Gazecie reklamacyów. — Jakowe Obżał. przez samą tylko explozyą porywczości nadstręczyli. — Tego wszakże oświadczaiący się ominąć niemogą. — Ze Obżał. ieszcze w dniu ósmym lipca tysiąc ośmset czternastego roku przeciw zasad i Remissy podawszy obmowę całemu kompletowi Brasł. Ziemstwa dotąd iey rózwiązania w Departamencie nie szukali. — A ztąd się notuie uwaga, czy ten iest realnie skrzywdzonym, kto unika od końca rzeczy, i oney przewlekaiąc przymusza tylko połykać gorycze naydaremnieyszych wyrzutów. — Nakoniec oświadczaiący się wzywaią obżał. przez publiczną awizacyą do rozprawy. — Gdzie Sąd sprawiedliwy dawszy wyrok o sporze, zwrócić łatwo potrafi stosunki między Krewieństwem na inne zasługuiące względy. U tego oświadczenia podpis w Protokule takowy. Ferdynand Badyński. Józef Naborowski Regent Ziem. Pttu Wileń.

---

3. Rzymsko - Unicki Brzeski Konsystorz w dziele rozwodowém Ur. Mikołaja i Teressy Orłowskich Adjutant Majorów dnia 7 decembra 1815 roku wyrok ostateczny in secunda Instantia polo-

żywszy, wzywał procedujących do stanności czy osobistéy czy przez Plenipotentów na dzień 16 mca i roku wspomnionych, celem wysłuchania wyroku, lecz gdy strony niestanęły. — Dnia 23 decembra 1815 Postanowił: trzykrotną awizacyą w gazecie Kuryera Litewskiego celem uwiadomienia Ur. Orłowskich tak o tém: że w dziele ich ostateczny wyrok nastał, jako też, aby dla wysłuchania takowego w Konsystorzu Brzeskim stawali, uczynić.

Zgodno z Decyzyą świadczy Guberński i Konsystorza Brzeskiego Sekretarz Stefan Zacharewicz.

3. Podaje do wiadomości, iż mam w kamienicy Krzywobłockiego wydzielone sądem Exdywizorskim trzy pokoje, przedpokóy, garderobkę, kuchnią, spiżarnią i stajenkę na cztery konie, to wszystko życzę sobie wypuścić w arędę lub zbydź na zawszę — Życzący sobie czy w jednym czy w drugim względzie niech się zgłosi do mnie aktora, i w téy Schedzie mieszkającego.

Franciszek Maczyński b. Asses.

3. W Mieście Wilnie na Zarzeczu pod Nrem 587 za Ostrą bramą pod Nrem 1278 w domach, Alexandra Słuckiego Komerc Sowietnika, Apartamenta pokojów, ze stancyami, stayniami wozowniami sklepami i dalszemi wygodami, mieszkaniom własciwemi Miesięcznie Rocznie lub pół-rocznie są do zaarędowania; tamże przy domie na Zarzeczu pod Nrem 587 Browary wódczany i gorzałczany ze Spichrzami, Stayniami, Wozowniami, naczyniami browarnemi i miedzią rocznie, od dnia 1go Junii idącego 1816 Ru są do zaarędowania, ktoby życzył umawiać się o arędę onych, ma się udać do Murgrabiego w domie na Zarzeczu mieszkającego.

3. W kamienicy Cwilinga, w Mieście Wilnie na Rudnickiey Ulicy pod Nrem 286 położney; rocznie są do naięcia pokoje, staynie, ze sklepami spichrzami stayniami 3 i wozownią ktoby życzył zaarędować dla umówienia się ma udać się do mieszkania Zelmana w tymże domu sklep handlu trzymającego.

3. Niżéy piszący się w następnym składzie rzeczy czyni awizacyą. — WW. JPanowie Stanisław i Aniela z Sulistrowskich Legowiczowie Sędziowie byli Gubern. Mińskiéy Powiatu Wileyskiego, Prawem zastawnym sześcioletnim 1810 roku dnia 24 marca datowanym i tegoż roku Apryla 8 dnia w Sądzie Głównym drugim Departamencie Gubernii Wileń. przyznanym za summę dwakroć czterdzieście trzy tysięcy zł. pol. Nr. 243,000 srebrną rublową monetą wziętą, majętność swą w Gubernii Wileńskiéy powiecie Wiłkomirskim Szopow nazwaną leżącą, niżéy piszącemu się zawiedli z warunkami nienaciągania na tę majętność kredytów i przyjęciem na siebie opłaty podatków nadzwyczaynych, jakie będą w ciągu sześcioletniéy possessyi od zwierzchności nakazane z dalszemi przyjętemi na się obowiązkami; niżéy piszący się nie mając w żadnym punkcie uskutecznionych urzęczeń, bez rozliczenia się otrzymał w terminie prawem oznaczonym od pomienionych WW. Legowiczów do okupna obwieszczenie, którym zapowiedzieli zaliczenie summy przy aktach Ziemskich Mińskich i rumacyą. — Niżéy piszący się w nadziei odebrania swéy należności stosownie do zapowiedzenia obwieszczeniem i warunków Prawa, zmuszonym został o mil czterdzieści odbyć do Mińska podróż gdzie zupełnie zawiedzionym został przez WW. Legowiczów, którzy ani summy niezaliczyli, ani w rozliczeniu się warunków prawa nieuskutecznili; azatym niżéy piszący się wchodząc powtórnie w sześcioletnią za tymże Prawem possessyą tey że majętności Szopowa, gdy do wyszczególnionéy summy zastawnéy za inskrypcyami udzielonemi i z warunków Prawa dołączy się niżéy piszącemu się należność od WW. Legowiczów Sędziów ogólna tedy massa wyniesie już wartość tego majątku, a następna sześcioletnia Possessya niepodobno żeby podług warunków Prawa niepowiększyła jeszcze opartey na tey majętności summy; a zatym ostrzega szanowną Publiczność, aby nikt na tę majętność Szopow WW. Legowiczom byłym Sędziom powiatu Wileńskiego niekredytował i ewikcyi na oną nieprzyymował? a jeśliby kto mimo tę ostrzeżenie powierzył że sam własney straty będzie przyczyną uwiadamia. Pisan 1816 roku marca 24 dnia.

Andrzey Połoski, Sędzia Gran. Ptu Wiłkom.

3. Sąd Główny Litewsko-Wileński 1go Departamentu skutkiem rezolucyi swojéy ogłasza: iż w Kancellaryi tegoż Sądu znaydują się do zajęcia dwa mieysca dla Tranzlatorów z Rossyyskiego na Polski Język z pensyą roczną dla każdego po 210 rubli srebrem. — Chcący przeto bydź pomieszczonemi na tych mieyscach, byleby posiadali przyzwoitą do tego obowiązku zdatność, mają podać do Departamentu prozby z należnemi o poprzedniéy służbie swojéy świadectwami. — Marca 25 dnia roku 1816.

Sowietnik Walenty Przesmycki.
Sekretarz Kazimierz Nowicki.

3. Włościanie zbiegli z majętności P. nar Ptu Wileń. Parafii S. Stefana do Pr. Kapituły Wileń. należący: Maciey Śledziejewski, Jan Szatrowski, Roman Dowgiełło, Jerzy i Maciey Zieniewiczowie, Wincenty Józef, Dominik Połubińscy, Antoni Małaszko, Marcin Borysewicz, Marcin Łodanowski, Michał Kanusewicz, Andrzey Szulski, Jakób Szulski, Jakób Godlewski, Józef Tomaszewicz, Kazimierz Tomaszewicz, Wawrzyniec Kalitkiewicz, Józef Łukaszewicz, Kazimierz Tomaszewicz, Michał Poznowski, Jan Tomaszewicz, Józef Rutkowski, Maciey Chodasewicz, Maciey Reduta, Jakub Stankiewicz, Szymon Rytwiński, Ignacy Rytwiński, Jan Fiedorowicz, Ignacy Antonowicz, Stefan Godlewski, synowie jego Stanisław, Jerzy, Jerzy Bohdziewicz. Ażeby takowi ludzie w obce skazki nie zostali wpisani zastrzegam.

Zarządzający M. Budkiewicz.

3. Sąd Ziemski Powiatu Telszew. w Rezolucyi swoiey Roku 1816 Mca Febr. 14 dnia za Nm 42 zapisany wyraził, że w zbiegu Pretensorow w mieście Powiatowym Telszach Sąd Taxatorsko Exdywizorski in fundo mienia zeszłych Starozakonnych Abramow Dawidowiczow principalnie, Domowstwo z placami i Ruchomością dla zbliżenia Kredytorom satysfakcyi Dekretem roku 1816 Mca Febr. 8 dnia przeznaczył i wieczystą taxę w teraźnieyszym roku w mieście Powiatowym Telszach Marca 27 dnia zadeterminował. — Przeto według swoiey deklaracyi, wszystkich do massy wyrażonych Abramow Dawidowiczow maiących interesowność i pretensye do zjawienia się przed tymże Sądem, w mieście Telszach w terminie powyższym wezwał, i ażeby gotowość wczesną uspsobić nieómieszkali, zawiadomił: o czym gdyby wszystkim było wiadomo, takowey rezolucyi do gazet Kuryera Litewskiego zamieszczenie, upraszam. Datt Roku 1816 Mca marca 18 dnia — Neryusz Przyjałgowski.

3. My Urzędnicy składający komplet w Sądzie Taxatorsko-Exdywizorskim, maiątku po Józefie Krzywcu, Dekretem Remissyynym Sądu Głgo 2go Departamentu, Gubenrnii Witebskiey w roku 1815 Mca maja 31 dnia zapadłym, destinowani niżey

na podpisie rąk wyrażeni, po zjachaniu ad fundum Dóbr Niperowa, w roku przeszłym 1815 Mca Julii 12 dnia po oddecydowaniu pierwiastkowych Sądu naszego czynnościow, Sądy nasze na dzień 2 marca, roku dopiero idącego do miasta Powiatowego Rzeżycy odłożyliśmy i otém przez pierwszą awizacyą wiadomość uczyniliśmy, dopiero za zjazdem naszem powtórnym, wskutek żądania stron, też Sądy nasze Taxatorsko Exdywizorski na ostateczną całey sprawy rozsądzenie retro do maiętności Niperowa przenieść zdeterminowaliśmy, po przeniesieniu których Akta we wzajemnych pretensyach jedne iuż odbyliśmy, a drugie odbywać mamy, i koleją do dalszego dzieła ułatwienia przystępuiemy z iakowego powodu, ażeby wszyscy Kredytorowie, pretensorowie i Debitorowie Jozefa Krzywca przed nasz pomieniony Sąd Taxatorsko Exdywizorski pod upadkiem rzeczy do rosprawy stawali, gdyż Sąd Taxatorsko-Exdywizorski po wysłuchaniu całey sprawy w dniu 14 Mca Apr. roku dopiero idącego wziąć do namowy postanawiaiąc, o tém powtórnie przez Gazetę Kuryera Litt. (po trzykrotnie przez gazetę koleyno dopełnić się powinną) awizuie.

Ignacy Orzeszkowski Sędz. Z. P. R. Prez. Exd.
Jan Kanty Boufał Pisarz Ziem. Ptu Duneb Exd.
Marcin Jodziewicz Pisarz Ziem. Ptu Poł. Exd.

---

3 Excerpt Oświadczenia z Protokołu Potocznego Ziem. Pttu Rzeczyc. w dacie poniższey uczynionego Eorundem Anno pod Pieczęcią Urzędową Ziem. stronie iest wydan.

Roku tysiąc ośmset szesnastego miesiąca marca iedynastego dnia, Oświadczenie imieniem Urodzonego Kazimierza Gumowskiego Portupiey Junkra Moskiewskiego Grenadyerskiego Pułku: w następney rzeczy: niżey podpisany, Roku tysiąc ośmset iedynastego w małoletności swoiey, bo w roku życia szesnastym wyszedłszy w woyskową służbę, tym bardziey zostaiąc w szkołach poprzednicze lata, nieznał familiynych interessow i stanu maiątku w Gubernii Podolskiey i Wołyńskiey, tak oyczystego, iako po zmarłym Stryju rodzonym W. Macieiu Gumowskim Czeszniku Sanoc. w części WW. Tomaszem, Janem, i Macieiem Gumowskiemi bracią rodzonemi, i niedawno po śmierci drugiego z braci WJX. Jana Gumowskiego, Kanonika Katedralnego Kemienieckiego, prawie na siebie spadaiącego, i należnego, gdy teraz przypomina, ze starsi bracia w maiątku pomienionym czynili swe rozrządzenia i przedaże, a po śmierci Brata WJX Kanonika Kamienieckiego żaden o stanie interessów domowych sobie niedonosi, a piszący się nie może mieć zezwolenia zwierzchności woyskowey teraz odwiedzenia domu, i urządzenia swey części, zwraca ąc się do Półku z Rzeczycy, gdzie go słabość zdrowia zatrzymywała, postanowił oświadczyć, iż ktokolwiek i cokolwiek na krzywdę iego uczynił lub uczyni, we wszelkim maiątku nań spadaiącym, wszystko to zanieprawne mieć będzie, i że swoich szkód tak na pełniących, iako i na daiących się uwieść, za naypierwszym odpuszczeniem zwierzchności woyskowey, poszukiwać będzie, ostrzega przeciwnie znalazłszy swą należność nietykalną, i porządnie dochowaną w sprawiedliwą opiekę naywinniey wywdzięczy się — U tego Oświadczenia podpis, zanoszącego takowy: Portupey Praporszczyk Kazimierz Gumowski.

---

3. Wiadomość o wyszłych poddanych z majętności Dubnik w różney dacie: z Wsi *Łynkiszek* Krzysztof Nosko, Krzysztof Nosko, Andrzey Nosko, Franciszek Nosko, Wincenty Łukaszewicz, Jan Sielecki, Symon Borowka, Jan, Gasper, Antoni, Maciey, Marcin Borowkowie; Maciey, synowie Michał, Grzegorz Czarniawscy. — *z Wsi Hryszkayć* Jan, Krzysztof Czyczmanowie. — *z Zacharzyszek* Jan Szpilewski. — *Z Wsi Dubnik* Jan Szymulewicz. — *Ze Schedy* od JW. Podpułkownika Abramowicza okupioney, a do Dziedzictwa tychże Dubnik należący, z czeladzi dworney, Kazimierz Jana syn Radziusz, Tomasz Symona syn Muraszko. — *Z Wsi Korwele* Jakób syn Macieja Waszech, Piotr syn Stefana Muraszko, Mateusz Symona syn Muraszko, Jan syn Andrzeja Sztura, Franciszek Macieja syn Siskiewicz, Maciey Krzysztofa syn Stech, Tomasz Stech, Jan Jerzego syn Piotrowski, Franciszek Piotrowski, Józef Leona syn Ziemsieko, synowie Józefa Jan, Maciey, Michał Ziemieccy, Piotr Krzysztofa syn Muraszko, Michał Symona syn Janowicz. — *Z Zaścianku Zapola*, Gabryel Andrzeja syn Kuchlewicz. — *Z Osinik* Symon Jakóba syn Małdzis. — *Z Jozy* symon Jana syn Sauka, Michał Macieja syn Waleyko, Krzysztof Macieja syn Rymkiewicz, Gabryel Andrzeja syn Kuchlewicz, Piotr Gabryela syn Kuchlewicz. — *Z Zacharyszek* Piotr Jana syn Lipski. — *Z Dubniczek* Jan, Wincenty Andrzey, Jakób Lipscy, Marcin Marcina syn Mazayło. — *Z Szylniczek* Marcina synowie Symon, Adam, Wawrzyniec Bartoszewicze. — *Z Dubnik* Agata Szturawna, Krystyna Ziemniecka, Krystyna Czyczmanówna, Marcyanna Mackielówna, Krystyna Ignatowiczówna, Wiktorya Skarbińska. — Takową wiadomość niżey podpisany jako Dziedzic od lat 50 ogółu Majętności Dubnik, przez gazetę awizując, ażeby wyż wspomnieni ludzie przez nikogo wskazki zaciągaanemi nie byli, lecz owszem do mieysc wyż wspomnionych zwróconemi zostali na mocy Ukazow Naywyższych upraszam.

Tomasz Mineyko Starosta Stokliski.

---

3 Z Dóbr Gineyciszek w Powiecie Trockim, i Rymdziun w powiecie Wileńskim Gubernii Wileń. położonych, dziedzictwa JW. Józefa Potrykowskiego Merszałka b. Trockiego powiatu, zbiegli ludzie *ze Dworu* Józef Steckiewicz, Jakub Jakuba syn Danilewicz, Prokop Andrzeja syn Kohil, Maciéy Symona syn Santocki, Jerzy Tomasza syn Hrynkiewicz; *ze wsi Eygirdańców* Wincenty Jakuba syn Giniewicz, Benedykt Michała syn Romaszkiewicz, Jan Mateusza syn Rekieć; *z Onikszańców* Symon Jerzego syn Frąckiewicz, Wincenty Adama syn Frąckiewicz; *z wolnych ludzi*: Jan Symona syn Russowicz; *ze wsi Gir* Wincenty Macieja syn Dremma, Michał Macieja syn Karmaza, Kazimierz Stanisława syn Kućko; *ze wsi Knistuszek*, Wincenty Symona syn Kotkowski, żona jego Anna; *ze wsi Opuszołat* Izydora Pietryka żona Agata; *z Zaściańku Polis* Adam Jana syn Szemis; których gdzieby się dopiero naydowali, ażeby do Policyi nayblizszéy dla dostayienia właścicielowi odesłano uprasza, i ażeby onych do skazek swoich nikt niezapisywał ostrzega.

Józef Zawadzki Plenipotent.

---

3 *Notarya wyszłych ludzi z dóbr Podkrzyża w Powiecie Wileńskim w Parafii Niemenczyńskiey położonych Dziedzictwa JW. Hrabi Thyzenhauza Szefa.*

Roku 1813 Ignacy syn Jerzego Mickiewicz l. 66 żona iego Agata lat, syn ich Stanisław lat 10, córka ich Rozalia, Maciey syn Kazimierza Woytkun lat 15, Maciey syn Jakuba Sokołowski lat 18, Jerzy syn Franciszka Sarolis l. 18, Andrzey syn Jana Zwirblis lat 23, Jan syn Michała Jwanis lat 24, Józef syn Kazimierza Szarko l. 50, Marjanna Jana córka Wabolanka, Anna Jana córka Sarolanka, Petronela Jakóba córka Woytkiewiczowna, Teresa Jakóba córka Marcieńkiewiczowna. Roku 1815 Gabryel syn Jana Wabalis l. 23, Krzystof syn Jakóba Marcińkiewicz l. 18, Wincenty syn Kazimierza Kuzobus l. 25. Uprasza się, aby takowi ludzie nigdzie do skazek nie byli zapisywani, ale z mieysc gdzie się znayduią do Sądu Niższego Ziemsk. lub do maiątku Podkrzyża odesłanymi byli — Ru 1816 dnia 20 marca — Andrzey Klewszczyński.

3 Wiadomość o zbigłych po spisaney i podaney w Roku 1795 Rewizkiey Skazce do teraźnieyszego czasu włościanach z maiętności Mussy do funduszu Edukacyynego należącey w Gubernii Litewsko-Wileńskiey w Pcie Wiłkim w Parafii Meyszagolskiey leżącey, podaiąca się do Gazet Kuryera Litewskiego, aby ci położeni w następney liście zbiegów nie byli przez nikogo utrzymywanemi do teraźnieyszey nowey Skazki zapisanemi, ale owszem do Mussy odesłanemi stosownie do naywyższych Ukazów.

Ze dworu Mussy: Wincenty syn Adama Matusewicz, Ignacy syn Andrzeja Jakutonis, Jakub syn Stanisława Domański, Jan syn Macieia Mikuć. *Ze wsi Uliczał*: Józef syn Ignacego Orszewski, Jakub syn Dominika Orszewski, iego Matka Maryanna, oraz siostry: Maryanna i Petronella; Mateusz syn Stanisława Woźniewicz, Bartłomiey syn Tomasza Purwiński. *Ze wsi Eyciun*: Jakub, Mateusz, i Marcin Orszewscy synowie Michała; Warzyniec i Wincenty Matulańcowie synowie Adama, Maryanna Symonowa Strazdowa z dwiema córkami Teressą i Wiktoryą; Krystyna Jozefowa Sabowska, Jakub syn Piotra Waytkun przezywaiący się Mackiewiczem, Jan Andrzeia syn Waytkun czyli Mackiewicz, matka iego Franciszka z córkami, Maryanną, Franciszką, Jozeffatą; Marcin syn Jozefa Urbanowicz z swemi siostrami: Domicellą, Wiktoryą i Antoniną. *Ze wsi Gaiow*: Krystyna Andrzeiowa Markiewiczowa z trzema córkami: Petronellą, Konstancyą i Franciszką; Piotr syn Macieja Mikucewicz z matką Maryanną. *Z zaścianku Smeliny*, Jan syn Antoniego Grodziewicz czyli Zameytys, z żoną Magdaleną i z synem Adamem, Raymund syn Kazimierza Orszewski z siostrą Maryanną, Franciszek i Józef Orszewscy synowie Wawrzynca z matką Małgorzatą, i dwiema siostrami: Anną Petronellą. *Ze wsi Birek*: Stanisław syn Józefa Orszewski. *Ze wsi Borskun*: Józef syn Jerzego Jakutonis, Jakub syn Symona Uselis, Jerzy syn Kazimierza Uselis z synami: Wincentym i Macieiem; Gabryel syn Antoniego Grodziewicz czyli Zameytys, Marcin i Wincenty Jakutonisowie synowie Bartłomieia z siostrą Krystyną, Domicella Tomaszowa Szpieglisowa z córkami Anną i Agatą, Michał syn Mikołaia Dionowagis, Felicyan Jakuba syn Skowroda, Wincenty Złapański. *Ze wsi Bołkun*: Antoni syn Jerzego Mirkis z synem Janem żoną Agatą i córką Franciszką, Franciszek s. Kazimierza Purkiewicz. *Z zaścianku Ratyliszek*: Kazimierz Wawrzyńca syn Strasdas z żoną Teressą z synami Józefem, Marcinêm, Antonim i Mateuszem, oraz z córką Antoniną, Adam syn Symona Strasdas z żoną Teressą z synami: Macieiem, Marcinem, Wincentym oraz z wnukiem Józefem synem Macieia. *Z zaścianku Taraliszek*: Adam syn Macieia Glincewicz, Piotr syn Piotra Tomaszewski, Magdalena Okuliczówna.

Takoweż wiadomość od teyże Epochy i z tychże powodów o zbiegłych włościanach podaie się z maiętności Jasiewa funduszowey na Edukacyą ubogich uczniów, położoney Gubérnii Wileńskiey w Pcie Zawileyskim w Parafii Kobylnickiey.

Włościanie zbiegli ze wsi Biedunek: Synowie Józefa Marcin i Mateusz Kozłowscy, synowie Mikołaja; Mikołay, Marcin i Józef Horbaczewscy z siostrami Marcellą i Katarzyną, Jakub syn Kazimierza Krasowski z synem Janem, Antoni syn Józefa Sabaczewski, Tomasz syn Sabaczewski z siostrą Anną. *Ze wsi Olszewska*: Symon i Józef Nahomowiczowie z siostrami Maryanną i Teressą, dzieci Andrzeja, Jerzy Jana syn Daszkiewicz z żoną Maryanną z synami Marcinem, Symonem, Piotrem, Kazimierzem, Wincentym, Izydorem i córką Magdaleną, Michał, Stefan, i Wincenty synowiewie Mateusza Sabaczewscy z siostrą Rozalią. *Ze wsi Jakowicze*: Dominik i Tomasz Krassowscy, synowie Michała, Symon syn Macieia Zarzęcki, Michał i Jan Kraiewscy synowie Antoniego, Kazimierz syn Macieia i Władysław syn Jana Grzybowscy — *Ze wsi Daszki wielkie*: Jan syn Jana i Marcin syn Jerzego Daszkiewiczowie czyli Daszki, Marcin syn Tomasza Krasko, Teressa Cichanówna, Jerzy, Mikołay, Jakub, Piotr, Marcin synowie Józefa, Onufry i Józef synowie Floryana Daszkiewiczowie, Józef, Joachim, Kazimierz, Jan synowie Macieia, Wincenty syn Macieia, Franciszek syn Jana Daszkiewiczowie, Michał syn Mateusza Cichan. *Ze wsi Juszkowszczyzna*: Antoni syn Michała Koyra; Antoni, Kazimierz, Tomasz, Adam synowie Jerzego, Józef syn Antoniego, Antoni syn Tomasza Daszkiewiczowie z żonami, siostrami i córkami: Franciszek, Kazimierz, Jan synowie Jana, Jan syn Franciszka, Jan syn Jana Daszkiewiczowie Symon Józefa syn Pietkiewicz, Gabryel Oyciec z synem Andrzejem Krassowscy. *Ze wsi Koyry*: Antoni syn Macieia Koyra, Urszula córka Ignacego Koyrówna, Józef syn Józefa Koyra z siostrą Teressą. *Ze wsi Skuratów*: Franciszek syn Piotra Pietkiewicz. *Ze wsi Orsów*: Antoni i Jerzy synowie Franciszka Pietkiewiczowie z siostrą Zofią, Symon syn Stefana Pietkiewicz z dwóma synami. *Ze wsi Jodoiowce*: Marcin syn Jerzego Sabaczewski; Józef, Kazimierz i Mateusz synowie Jana Krassowscy, Marcella córka Józefa Krasowska. *Ze wsi Kozły*: Ludwika córka Stanisława Huszczanka. *Ze wsi Chwoszczewo*: Józef, Joachim, Wincenty, Kazimierz synowie Piotra z siostrą Marcellą Daszkiewiczowie, Maciey Oyciec synowie Mateusz, z trzema synami oraz Symon, Jerzy, Jan, Joachim i Stefan Krassowscy. Ludwik syn Antoniego z synem Adamem i Andrzey syn Władysława Krassowscy. Jan Oyciec z synami Justynem żonatym, Kazimierzem, Michałem i Jerzym; Józef z synami: Tomaszem, Piotrem i Antonim Daszkiewiczowie. *Ze wsi Siwczyzna*: Józef syn Antoniego Kozłowski. *Ze wsi Kraski*: Adam, Tomasz i Jan synowie Macieja Krassowscy, Andrzey Stanisława syn i Marcin brat Stanisława Stonykowie z siostrą Franciszką, Andrzey syn Jerzego z synem Jozefem Krasowski, Jerzy, Antoni, Jan i Michał synowie Szymona Krassowscy. Ignacy i Józef synowie Macieja Dorsiajowie z matką Teressą. Adam, Jerzy i Antoni synowie Bartłomieja i trzey synowie Adama Krassowscy. Jerzy Antoniego syn Krassowski. *Ze wsi Kupa*: Adam i Jan synowie Macieja Szpyrkowiczowie. Agata matka Jacynowa z córką Rozalią. Helena córka Mateusza Jacynówna. Adam syn Tomasza i Mikołay syn Antoniego Jacynowie.. Maryanna córka Tomasza Cichanówna. Krystyna córka Dominika Jacynówna. *Ze wsi Zielonek*: Maciey Kazimierza syn Karalonek z synami Marcinem i Janem. *Ze wsi Czarówka*: Cichan syn Andrzeja Haydysz z siostrą Eufrozyną, Michał i Józef synowie Tomasza Cichanowie. Maciey Wasila syn Haydysz z synami Marcinem, Janem i Gasprem. *Ze wsi Giryny*: Mikołay i Józef synowie Jakuba, Andrzey syn Grzegorza, Benedykt i Eliasz synowie Antoniego, Mateusz i Wawrzyniec synowie Szymona, Jerzy syn Antoniego, Alexander i Jan synowie Jerzego Szperkowscy z żonami, córkami i siostrami. Mateusz syn Stefana z synem, Tomasz syn Marcina, Mateusz z synem iednym, Józef z dwóma synami, Wincenty, Tadeusz i Józef synowie Teodora. Wawrzyniec z dwóma synami synowie Jana wszyscy Girynowie z żonami, siostrami i córkami. *Ze wsi Kraski*: Jerzy syn Jakuba z synami Jerzym i Antonim, Ignacy syn Jakuba z synem Adamem, Domjnik syn Jakuba wszyscy Krassowscy, Adam syn Macieia Kozłowski.

---

3 Roku Tysiąc osmset szesnastego Miesiąca Februaryi Osmnastego dnia, Apteka Terepelska, Powiatu Bialskiego, w Krolestwie polskim od Sukcessorów po Ur. Teodorze Czeretowiczu dziedziczna, ma honor obwieścić wszystkich, którym z Apteki swey w daniu Medykamentow na kredyt nieodmówiła — Aby raczyli w należnościach od siebie winnych uiścić się w czasie ile bydź może nayprędszym — Im bez odmównie i ustnie nastąpiło powyższe akredytowenie, tym zwiększą pewnością (zwłaszcza doczekuiąc niemały czas) spodziewa się taż Apteka słusznego usatysfakcyonowania, w przeciągu nawet nim trzykrotne obwieszczenie przez gazety dopełnionym zostanie — w czém iesliby spodziewany skutek nie nastąpił, Familia UU. Czeretowiczow sama interessami znaglona acz niechętny i nie miły w odzyskaniu swych należności przedsiewziąść musi środek, a to ten iż drogą prawa ze wszystkiemi swemi obecnemi i nie obecnemi Kredytorami postąpić zmuszoną zostanie

A. Czeretowicz D. M.

---

3 Niżey podpisane Aktorki Dóbr Położdenia w Powiecie Wiłkomir. leżących, gdy powodem W. Gedyona Tura Prezydenta Grodz. Brasł. dzierżącego przez czas długi tych Dóbr i zabrania summ niemało, po zeszłym Oycu naszym WJP. Zygmuncie Thomaszewiczu Podstolim Czernihowskim na ostatek roztrwonienia maiątku, przyszliśmy do tego stopnia, że niemaiąc funduszow na uspokoienie wierzycieli Oyca naszego że cały maiątek na satysfakcyą w taxę i Exdywizyą podać zmuszeni zostaliśmy, co i Dekretem departamentu drugiego Sądu Gł. Gubernii Litt. Wileń. przeznaczono, gdy w tym Sądzie Taxatorsko-Exdywizorskim ogromne pretensye z dobr Położdynia i Kowaliszek, w skutek Dekretu Sądu Gł. stosownie do W. Tura, rozpoznawane być maią, na które maiątek wszelki iego iest uległy do odpowiedzi, przeto iaki ony iest, nie może bydź przez tegoż W. Tura dotąd trwonionym ani przedawanym, dopóki z zarzutow przecim onemu do Sądu Exdywizorskiego podać się maiących nieusprawiedliwi się, dla tego, gdy W. Gedeon Tur Prezydent Grodz. Brasławski ma z Exdywizyi Jostańskiey po JW. Ignacym Szukście Marszałku Upitskim wydzieloną część ziemi, i na niey dwóch poddanych i leśnika od dóbr Jotan, na którey rówsnie iak i na wszelkim maiątku odpowiedź iest oparta, ażeby nikt takowego maiątku nie nabywał; w czém czyniemy ostrzeżenie, i dla tego podaiąc one w Awizacyą przez publiczną Gazetę podpisuiemy — 1816 Mca Marca 16 dnia.

Radzikowska Kap. b. Kossowska Asses.

2 *Ogłoszenie od Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu.*

Ukazem Rządzącego Senatu ogólnego trzech pierwszych Departamentów zebrania, od 8 Junii 1810 roku wyszłym, między innym o poszlinach w punkcie piątym wyrażono „ obydwa rodzaje pomieszczania czyli kollokacyi summ kredytorskich na majątku dłużnika, to jest: lokacyja do wykupna, które podług postanowienia Rządzącego Senatu 1799 Februaryi 28, na skutek dokładu Naywyżéy potwierdzonego nastąpić może wciągu lat 10 i lokacyja na wieczne czasy podług Ukazu 1807 Maja 16 powinny rozumieć się za przedaż; lecz gdy na osnowie praw naymiłościwiéy temu krajowi darowanych, w pierwszym przypadku majątki dłużników rozdzielone przez Sąd Exdywizorski albo kollokacyyny między wierzycieli, mogą jeszcze bydź wykupione przez dłużnika wciągu lat 10; a zatém co do zyskiwania poszlin skarbowych z takowych majątków postępować podług następnych przepisów „ kiedy nieruchomy majątek dłużników będzie oceniony i rozdzielony między kredytorów, to natychmiast powinny bydź wyliczone poszliny przy przyznaniu praw przedażnych zyskujące się, od ilości summy w jakiéy te majątki przez Sąd Exdywizorski albo kollokacyyny będą ocenione, wyliczone zaś poszliny mają się zyskiwać z kredytora jako z osoby dostatnieyszéy od dłużnika i oddawać do Magistratury powszechnéy opieki dla pomnażania procentów aż do lat 10 czyli do czasu wykupna majątku rozdzielonego i w miarę okupna pieniądze mają bydź zwrócone temu od kogo wzięte, wypłacając procent tylko należny do Magistratury, a po skończonych 10 leciech zostające się poszliny z przyrosłemi procentami za niewykupnem majątku należeć mają do skarbu. Jeżeli zaś zdarzy się, że dłużnik oddaje swoje majątki pod rozbiór wieczysty bez wykupna, w takim razie poszliny skarbowe mają bydź uzyskane tegoż czasu, z téy ceny w jakiéy będą rozdzielone między wierzycieli majątki, o czém przez Sądy Główne powinny bydź przesyłane wierne wiadomości do Izby skarbowéy, ta zaś zbierając ze wszystkich mieysc swoiéy Gubernii wiadomość o summach skarbowych i poszlinach, powinna dostrzegać, ażeby żaden niepozostawał niedobor z pieniędzy postępować powinnych do Izby Skarbowéy lub do Magistratury Powszechnéy Opieki,„ Sąd Główny Wileński Departamentu 2go otrzymawszy pomieniony Rządzącego Senatu Ukaz przy kommunikacyi z Guberńskiego Rządu, chociaż przy ustanawianiu na majątki Obywatelskie konkursowi kredytorów wedle prawa uległe Sądów Exdywizorskich, przedpisywał onym, aby na osnowie powyższego w Ukazie Rządzącego Senatu postanowienia, uzyskiwały regularnie przynależne od majątków między kredytorów rozdzielonych poszliny i odsyłały takowe dokąd należy, donosząc i Departamentowi ninieyszemu o tychże poszlinach, ukazami zaś 1811 Oktobra 24 i 1814 Nowembra 7 potwierdzał sądóm powiatowym ściśle o poszlinach wyrażonych podług postanowienia Rządzącego Senatu wypełnienie, obowiązując przy tém, izby sądy Exdywizorskie zaraz po objawieniu Dekretów swoich dostawiały i w Departament ninieyszy przy raportach sprawiedliwe za podpisami wszystkich w onych Sądach członków tabelle, z pokazaniem na onych z mocy jakiego Sądu Remissy i w jakiéy dacie zaszłey zaymowały się poruczoną im w exdywizyi czynnością? w jakiey massie i przez jaką taxę to jest doczesną z prawem okupna, lub wieczną nieruchomy majątek dłużnika rozdzielony został? oraz jaka wielość poszlin z kogo mianowicie i od jakiey summy należną bydź się okaże, takowe zaś tabelle dla łatwieyszego o wszystkiem upewnienia się, podzielałyby na trzy klassy czyli rubryki wyświecając *w pierwszey*, komu mianowicie nieruchomy majątek, jakiego nazwania, gdzie ma położenie i z wielą podług rewizyi posledniey duszami mężkiey płci wydzielony został — *w drugiey* za jaką summę po uczynioney przez Sąd Exdywizorski wydzielonego kredytorowi majątku nieruchomego taxy oddano, redukując wszystkie summ ulokowanych kapitały na srebrną rublową monetę — *a w trzeciéy* wiele należy do Magistratury powszechney opieki lub do Skarbu poszlin, po objawieniu zaś stronom Dekretów przedstawiałyby Sądy Exdywizorskie Autentyczne Protokuła Dekretów w przeciągu sześciu tygodni dla zweryfikowania i sprawdzenia poszlin do Departamentu ninieyszego; lecz mimo to Sądy Exdywizorskie akuratnego nie czyniąc spełnienia i majątek Dłużnika między Kredytorów rozdzieliwszy, ony tymże Kredytorom zaraz we władanie oddaią, poszliny zaś bez uzyskania zostawuią, przedstawując do Departamentu same tylko tabelle Kredytorów i to nie wedle przepisanych Departamentem ninieyszym prawideł, Protokuła oraz Dekretów zatrzymują, bez jakowych weryfikacyi i sprawdzenie poszlin następowanie może, a z tego wszystkiego oprócz na prowadzenia mieysc Zwierzchniczych na wieloliczne korrespondencyie, Skarb przez odwlekanie opłaty w należnym czasie poszlin, ponosi uszczerbek i rozporządzenia o tychże poszlinach wyszłe zostaią bez skutku, strony nakoniec kredytorskie osiągnąwszy majątek Dłużnika swego we władanie wraz z obiawieniem konkursowych w sprawie Dekretów, nie tylko, że się uchylaią od powinney opłaty poszlin, iakowe na nich remanentem pokazywać się w wiadomościach Skarbowych muszą, lecz nawet bez okazania dowodu zaspokoionych poszlin i niebędąc tym samym podług prawideł, Aktorami wydzielonego maiątku dopóki nie wniosą należnych poszlin, wybywaią doszły do Ich z Exdywizyi maiątek drugim; w przykrócenie więc tych wszystkich i podobnie temu wydarzyć się mogących nieakuratnościów Sąd Główny ze względu że dla expedyowania aktow Exdywizorskich w gubernii ninieyszéy wyznaczają się Urzędnicy Sądów Ziemskich i Grodzkich przedpisał onym, aby w uzyskiwaniu wraz z rozdzieleniem majątku Dłużnika między Kredytorów onego, od kogo należy poszlin i odsyłaniu zebranych z tego objektu pieniędzy, do mieysć w Ukazie Rządzącego Senatu 1810 Junii 8 pokazanych, nie formując remanentów, jakoteż w dostawianiu Departamentowi ninieyszemu tabellów czyli wiadomości i Protokułów Dekretowych dla zweryfikowania i sprawdzenia poszlin, zachowywały nayściśléy przepisane tymże Sądom wpowyższych rozporządzeniach prawidła w całéy onych rozciągłości, pod odpowiedzią prawną za okazane w czym uchybienia, w zdarzeniu zaś aktualnéy niemożności uzyskania wraz od Kredytorów przy rozdziale Dłużnika ich majątku poszlin, schedy ziemne tymże Kredytorom przeznaczone, poruczałyby w administracyją Dworzańskiey opieki, któréy obowiązkiem będzie poszliny z dochodów zebrane wnosić do mieysc właściwych aż do zupełnego onych zaspokojenia, i otym dał znać powiatowym Marszałkom jako w Dworzańskich opiekach Prezydującym, dla informacyi zaś stron interessowanych pomieszcza się takowe postanowienie i w Gazecie Litewskiego Kuryera Dnia 24 marca 1816 roku.

Sądu Głównego Sekretarz Wincenty Dobrzański.

2 Podaie się do wiadomości, iż znayduie się maiątek w Pcie Wileńskim, o mil 5 od Wilna do zaargdowania, maiący w sobie 86 dymów; drugi zaś maiątek o mil 4 i pół od Wilna do przedania, ma dymów 26. Życzący sobie czy wziąść w arędę lub kupić, ma się zgłosić do Redakcyi Kuryera Litewskiego, gdzie potrzebną informacyą poweźmie.

3 Rząd JMPERATORSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, nabywaiąc dóm z całym zabudowaniem, na Sawicz ulicy i na placu Uniwersyteckim położony, od Macieja i Rozalii z Kossowskich Kaczyńskich, wzywa wszystkich maiących pretensye oparte na tym domie, aby z dowodami iawili się przed terminem 23 kwietnia 1816 roku do kancelaryi Uniwersytetu.

Sekretarz Felix Mierzeiewski.

Od Rządu Gubernskiego Litewsko-Wileńskiego.

2 Rząd Guberski Wileński opublikowawszy przez Ziemskie i Mieyskie Policyi, oraz i przez Kuryera Litewskiego, że w Gubernii Wileńskiey ustanawiaią się Poczty na tych Prawach, na iakich one utrzymywane były do roku 1813go, z zapłatą tychże samych prohonow. iakie były brane do tegoż 1815go roku, wzywał żądaiących utrzymywać Pocztowe Stacye w trzyletniey arendzie, ażeby ci z formalnemi i dostatniemi załogami do Wileńskiey Skarbowéy Izby iawili się dla Licytacyi na termina, *pierwszy* 17, *drugi* 19, *a trzeci i ostatni* 21 następuiącego miesiąca Aprila. Lecz gdy późniey Tenże Rząd otrzymał zalecenie Ministra Finansów, żeby pierwsze dwa termina licytacyi odbywały się w miastach Powiatowych, zatém do powszechney podaie się wiadomości, ażeby wszyscy żądaiący Pocztowe Stacye utrzymywać, na pierwsze dwa terminy, to iest: 17 i 19 dzień Apryla, nie iuż do Izby Skarbowéy, lecz do Powiatowych respective swoiego Powiatu miast iawili się, gdzie takowe licytacye odbywać się będą w Sądach Ziemskich Powiatowych, w przytomności Marszałków szlacheckich i powiatowych Strapczych. Ostatnia zaś i kończąca się licytacya będzie odbywać się w Wilnie w Skarbowey Izbie, nie iuż na dniu 21 Aprila, lecz na dniu 28 tegoż miesiąca. Zenon Machwitz Konsyliarz Stanu i Kawaler Ord. ś. Anny. — Expedytor Wierzbicki.

---

2. Po zeszłym Kamerherze Piotrze Iwanowiczu Łambie, pozostał majątek w Mińskiey gubernii w powiecie Bobruyskim Plosy i Czernin zwany, do ktorego tak za wexlami, jako i ex re possessyi tey majętnośc Grafini Adelaida Rosti dzis Chorążyna Malinowska, scielac pretensyi na 200,000 rubli assygnacyynych, niesie swóy upominek rozwinowszy procedera w Gubernii Kijowskiey, i w sądzie powiatowym Bobruyskim, gdzie już Dekret akta przeznaczający zakroczył. — Sukcessorowie zeszłego Kamerhera Łamba JWW. Sowietnikowi Hołochwastowie i Waskowa, zamierzają sprzedać rzeczony majątek: iżby więc Publiczność o takowym procederze do majętności Ploskiéy zastosowanym była zawiadomioną, postanowiłam uczynić przez Gazetę ninieyszę ostrzeżenie.

Adela Malinowska.

---

2 Z Dóbr Kukuciszek zwanych w Pcie Wilkomirskim sytuowanych dziedzicznych JW. Ferdynanda Barona Franka, zbiegło wielu poddanych inwentarzami i skaskami Rewizkiemi pod temiż Dobrami zaiętych, za których Dziedzic podatki Monarsze opłacać i wszelkie powinności zastępować iest znaglony; gdyby zatém włościanie zbiegli z Dóbr Kukuciszek do Skazek dopiero formuiących się przez nikogo niebyli zapisywanymi. Dziedzic uprasza, gdyż iako własnych na mocy praw krajowych dochodzić będzie, iako proszony podpisuię

Jan Kniaziewicz Adw. Sub. Wil. Plenip.

---

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział maiątku Star. Tobijasza i Złotki Abramowiczów Ryttow Obywateli Wileńskich ustanowiony, po mnogich na żądanie stron czynionych odroczeniach, fixe zadeterminował termin dnia 19 Apr. 1816 Roku ku ostatecznemu sprawy całkowitey rozbiorowi z odsunieniem wszelkich dalszych przewłok i z deklaracyą nieprzyymowania żadnych exkuz bądź niegotowością czy nie mieniem papierów ze stron w sprawę wchodzących wymawiania się, żeby więc wszyscy Kredytorowie i Debitorowie rzeczonych Star. Abramowiczów Ryttow sub amissione causa na ostatecznie założony termin z gotowością do Sądu w Izbie Powiatowey Ziem. Wileń. odbywać się maiącego przystąpili, ninieysza trzykrotna podaie się awizacya.

---

3 Od Mińskiego Gubernskiego Rządu ogłasza się, że maiątek w tuteyszey Gubernii, w Pcie Wileyskim położony, Szantarowszczyzna zwany, dziedzictwa obywatelki Swiętorzeckiey, maiący 75 dusz męzkich, ze wszystkiemi należącemi do nich gruntami i sianożęciami, z łąkami, lasami, i różnemi attynencyami, czyniący dochodu rocznego rubli 202 kop. 95 srebrem, ma bydź przedany przez publiczną licytacyą, za niedopłatę z dzierżawy Starostwa Hubskiego, przez Sztabs kapitana von Finkensteina; życzący zatém kupić rzeczony maiątek Szantarowszczyznę, maią przybywać na licytacyą do Rządu Guberskiego w terminach: 1szym dnia 5 Aprylą; 2gim dnia 4go maja; a trzecim ostatecznym dnia 2go Junii, teraźnieyszego roku. Dnia 7 marca 1816 roku.

Sekretarz Czerniejew.

---

3 Wielmożni Jchść Panowie Wirpszowie znayduiąc w Dodatku Kuryera Litewskiego w Nrze 15 Jmść Pana Antoniego Ochocimskiego przeciwko sobie umieszczone zapowiadaiące i grożące pismo, aby nikt w interessa i układy z Wirpszami o maiątek Rubno nie wchodził, póki on planty pieniactwa i umieszczoney lichwy o rubli 750, iakby so bie należne nie uskuteczni: przymuszeni Wielmożni Wirpszowie zawiadomić każdego kto o tem wiedzieć zechce, że Panu Ochocimskiemu nienależy więcey iak Rubli 450, reszta iest nadpłacona i dopisana, że o takową przekukcyą przed publicznością zrobioną, dochodzić sądownie o karę na Panu Ochocimskim o umieszczenie postanowili. Rządzenia zaś maiątkiem Rubna i summą 195 tysiącami złotych przyznaną mimo wszelkie swoie skłonności zabronić nie iest w stanie, bo są za tém wszelkie prawa — Eleonora Wirpszyna.

---

2 Niżey podpisany podaie do wiadomości przez ninieyszą Awizacyą, iż ludzie poddani z folwarku Misiuczan w Pcie Wileń. w Parafii Turgielskiey położonego, 1szy Jan Lewkowicz maiący lat 30, który żonę zostawił, 2gi Józef Kizimowicz z profesyi Kucharz, 3ci Maciey Jarobkiewicz lat 15, maiący guz na prawey nodze, z Wilna na usługach będący zbiegł, również Katarzyna Jarobkiewiczowa z dziećmi w krótkim czasie po zdaniu męża w rekruty wyszła; i niewiadomo gdzie się oni ukrywaią, aby takowi ludzie w teraźnieyszey Rewizyi nayściśley examinowani byli, i domieysca zkąd wyszli odesłanemi zostali, upraszam.

Seweryn Drozdowicz Chor. b. w. Pol.

---

3. Podaje się do wiadomości, iż zbiegli ludzie z majątku Onzadowa różnemi czasy od roku 1795 i niewiadomo gdzie znavduią się, Symon Adaszewicz, Władysław Bielaski, znavduje się u W. Desztrunga w Trockim Pcie; Maciéy Borasewicz, Karol Gasul, Michał Kasperowicz, Michał Rodziewicz i Józef Robak.